

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 1.

Krainburg, den 5. Jänner 1944.

4. Jahrgang.

Odbiti močni sovjetski napadi pri Žitomiru

Srditi krajevni boji pri Vitebsku - Začasni boljševiški vdori odpravljeni

Oberkommando der Wehrmacht je dne 3. januarja objavilo:
Ob mostišču pri Nikopolu in jugozahodno od Dnjepropetrovska je bojno delovanje večeraj popustilo. Slabejši sovražni napadi so spodleteli.

Južno in jugovzhodno od Žitomira smo se, odstrleli številne oklopjake, ubranili močnih sovjetskih napadov v hudih bojih, zapadno od mesta smo preprečili poskuse obkrojenja. Dalje proti severozapadu stoje naše čete v težkem boju s sovražnimi napadnimi četami.

Pri Vitebsku so v srditih bojih spodleteli močni krajevni napadi Sovjetov. Ko smo odvrnili več nasprotnih napadov, smo z lastnimi napadi vrgli sovražnika, ki je začasno vdrl v naše položaje, zopet nazaj, da si se zagrizeno upiral.

Na ostali vzhodni fronti so se ob deloma živahnem snežnem meteu vršili samo boji krajevnega pomena.

Na južnoitalijanski fronti je potekel dan mirno.

Težka nemška bojna letala so pri nočnem napadu na sovražno oskrbovalno oporišče

Avgusto zažgali neko tovorno ladjo srednje velikosti ter materialna skladišča in porušili pristaniške naprave.

Britanski zastrahovalni bombniki so pod zaščito oblakov v pretekli noči nadaljevali svoje napade na razne stanovanjske okolišice državnega glavnega mesta, razen tega so posamezne bombe padle na nekaj krajev v Zapadni Nemčiji. Nočni lovci in protiletalsko topništvo zračnega orožja so uničili, v kol-

kor je bilo doslej ugotovljeno, 31 štirimotor-nih sovražnih bombnikov.

Opolnoči so nemška letala letela na vzemirjevalne napade proti Londonu.

„USA stoje pred najhujšo krizo“

Bern, 4. januarja. „Severna Amerika stoji pred njihovo krizo od izbruha vojne“, piše washingtonski dopisnik švicarskega lista „Neue Zürcher Zeitung“ in nadaljuje: „Na stotisoče delavcev v Zedinjenih državah, ki so zaposleni v vojnogospodarskih obratih, hočejo prenehati z delom. Položaj je brez dvoma resen. Sedanji spor je znamenje za to, kako malo se brigajo širši krogi severno-ameriškega prebivalstva za vojno.“

Prvi začetki ravno taki kot pri Sovjetski zvezi

Titova tako zvana „ustava“ jasno dokazuje, da je Balkan izročil boljševizmu

Berlin, 4. januarja. Noben politično misleči človek na Balkanu ni bil nikdar v dvomu o tem, da predstavlja, odkar je „maršal banditov“ Tito zbuhal mnogo pozornosti v bivši Jugoslaviji in so začeli v njegov glavni stan kakor v Mekko romati odposlansva boljševiških in angleških častnikov, izročitev najprej tega dela na Balkanu boljševizmu za deva v razvoj, ki si utira po načrtu pot v političnem konceptu tako zvanih zaveznikov.

Morebitne dvome v tej smeri je razpršila te dni tako zvana jugoslovanska radiood-dajna postaja iz Londona s tem da je objavila iz več točk obstoječo ustavo, ki naj po-stane temelj za „provizorično jugoslovansko vlado“, ki jo je Tito oživil.

Za dobo vojne naj se ustanovi kot vrhovni zakonodajni in izvršujoči organ „protifašistični svet narodnega osvobodilnega pokreta“. Ta svet mora potem izvoliti predsed-stvo, ki naj izvršuje zakonodajne in izvršil-ne funkcije. Samo ob sebi se razume, da ne manjka tudi „narodnega komiteja“, ki se naj izvoli za osvoboditev Jugoslavije in naj po-stane najvišji izvršilni organ. Kakor pravi ustava dalje, naj ima komitej značaj „narod-ne vlade“ in naj bo odgovoren predsedstvu. Nadalje pravi da se sestavlja narodni komi-te iz predsednika, podpredsednika in „pri-mernega števila komisarjev“. Tej po Titu za-neko zasebno Jugoslavijo „proglasi“ usta-vi se na prvi pogled poznajo vsi za komu-nistično izgradnjo države karakteristični znaki. V svojih temeljih ustreza tisti ustavi, ki jo je nekoč Lenin izdelal za rusko social-no federacijo sovjetskih republik in ki je bila pozneje zapisana v ustavi Sovjetske zveze.

Označba „predsedstvo“ in oblast, ki ga ima organ s tem imenom, je že od nekdaj ele-mentarna in značilna za notranjo organizato-rično izgradnjo boljševiške državne oblike.

Tudi po Titu postavljeni „narodni komitej“ je konstruiran po zgledu „sveta ljudskih ko-misarjev“, ki ga v Sovjetski zvezi tudi na-mešča najvišji svet odnosno njegovo pred-sedništvo. Sicer je pa v tej zvezi značilno, da je moral maršal banditov iz razlogov pri-krivanja izbrati označbo „narodni komitej“ namesto „sveta ljudskih komisarjev“. Ta ne-pobitna paralela po celem svetu razvpitega državnega ustroja za načrti bandita Tita do-kazuje nedvoumno, da je Anglija na Balkanu odpovedala in ga prepustila Stalinu in boljševizmu.

Podmornice so potopile sedem britanskih rušilcev

V dveh dneh uničenih 240 sovražnih oklopjakov - Boji pri Žitomiru in Vitebsku

Oberkommando der Wehrmacht je dne 31. decembra objavilo:

Severno od Kirovograda smo po štiridnev-nih napadnih bojih kljub žilavemu sovražne-mu odporu in močno podminiranem ozemlju zadelali neko vrzel v fronti. Razen številnih ujetnikov smo pripeljali obsežen plen.

Na bojiščih pri Žitomiru in Vitebsku se z nezmanjšano silo nadaljujejo težki boji. Z uspešno obrambo nadmočnih sovjetskih sil so se menjavali lastni nasprotni napadi, s katerimi smo zopet osvojili številne vasi in prevladujoče vrhove. V obeh zadnjih dneh smo uničili na vzhodni fronti 240 sovražnih oklopjakov.

Pri težkih obrambnih bojih v prostoru pri Žitomiru se je z zgledno bojevitostjo odli-kovala 44. Panzerdivision Leibstandarte „Adolf Hitler“, ki jo vodi 44. Oberführer, Wisch.

V zapadnem odseku italijanske fronte smo z nasprotnim napadom vrgli nek sovražni bataljon, ki se je od morja sem izkrcal za hrbtom naših sprednjih straž jugovzhodno od Minturna. Na ostali fronti je sovražnik z močno pripravo topništva izvajal več krajevnih napadov. Vtem ko se mu je severozahodno od Venafr posrečilo pridobiti si nek vrh, smo ga na vseh drugih mestih krvavo odvrnili.

V boju proti sovražnemu prometu z novi-mi pošilkami so nemške podmornice na Atlantskem in Sredozemskem morju potopile pet ladij s 35.000 brt in s torpednimi zadetki težko poškodovale štiri nadaljnje ladje.

Od bojnih sil, ki so bile poslano za za-

ščito, so bili ob ameriški obali, v severnem Atlantiku in v Sredozemlju potopljeni trije rušilci.

Skupine severnoameriških bombnikov so pod zaščito lovcev vdrle večeraj podnevi v Zapadno Nemčijo in izvršile zastrahovalen napad na mesti Mannheim in Ludwigshafen. V teku srditih zračnih bojov z oddelki naših lovcev ter po obrambi protiletalskega topništva je sovražnik nad ozemljem Reicha in v zasedenih zapadnih ozemljih zgubil 39 le-tal, med temi večje število težkih štirimo-tornih bombnikov.

V večerajšnjih večernih urah je nekaj bri-tanskih letal odvrlo bombe v ozemlju ob Rheinu.

Nemška letala so podvzela vzemirjevalne napade na obmestje Londona.

Kakor je bilo objavljeno s posebnim poro-čilom, je utrpela britanska mornarica pri večdnevni bitki v Biskajskem zalivu, o katerih se je predvečerajšnjim poročalo, tež-ke zube, ki so ji jih prizadele nemške po-morske bojne sile. Naši pod vodstvom Kapi-tana zur See Erdmengerja stoječi rušilni in torpedni čolni so v hudih in dolgo trajajo-čih bojih poškodovali britanski križarki „Glasgow“ in „Enterprise“ in eno izmed njih z obstrlejevanjem zažgali. Nemške podmor-nice so posegle v boje in v pogumno izve-denih napadih torpedirale šest britanskih rušilcev. Potopitev petih rušilcev se je lahko neizpodbitno opazovala, potopitev šestega se tudi lahko smatra kot gotova. V teku teh skupnih operacij so se po junaškem boju proti topničarsko močnejšim križarkam z razvito zastavo potopili en nemški rušilec

in dva torpedna čolna. Deli njihovih posadk so bili rešeni.

Nek nadaljnji britanski rušilec je bil po-topljen po nemških podmornicah v vodov-jih pri neufundlandski plitvini. Tako mora britanska mornarica znova obžalovati izpad sedmih rušilcev, ki jih nujno potrebuje za naloge konvojev.

Izjalovljeni sovjetski prodorni poskusi

Oberkommando der Wehrmacht je dne 30. decembra objavilo:

Severno od Kirovograda je lastni napad tudi večeraj zopet napredoval.

Na bojišču pri Žitomiru se traja z narašča-jočo silo težka borba, v katero sta obe stra-ni poslale ojačenja. Odstreljenih je bilo 72 oklopjakov.

Mesto Korosten smo po hudih bojih zupu-stili.

Pri Vitebsku so spodleteli ponovni prodor-ni poskusi Sovjetov ob žilavem odporu na-ših čet. Krajevne vdore smo zajezili ali od-pravili z nasprotnim napadom; odstrelili smo 28 sovražnih oklopjakov.

Težko topništvo vojske je z dobrim uspe-hom obstreljevalo vojnovažne cilje v Lenin-gradu.

Na južnoitalijanski fronti smo jugozapad-no od Minturna vzdignili neko sovražno opo-rišče, ujeli posadko in pripeljali plen. Po-novni sovražnikovi napadi severozahodno od Venafr in ob Jadranski obali so se izja-lovili v srditih bojih.

Führer je za novo leto izdal poziv nemš-kemu narodu, v katerem mu daje obsežen pregled o sedanjem političnem in vojaškem položaju. Besedilo tega novoletnega poziva bo Reichspropagandaamt priobčil gorenj-skemu prebivalstvu s posebnimi letaki.

Ponoven zastrahovalni napad skupin bri-tanskih bombnikov na Berlin v večernih urah večerajšnega dne je težko zadel več ozemelj državnega glavnega mesta. Povzročena so bila razdejavanja zlasti v stanovanjskih čet-rih. Vzmemirjevalni napadi so bili nadalje naperjeni na nekaj krajev v Zapadni Nem-čiji. Nočni lovci in protiletalsko topništvo zračnega orožja so kljub močni oviri po vre-menskih prilikah sestrelili po dosedanjih ugotovitvah 23 izmed napadajočih bombni-kov.

Izdajstvo zapadnih sil vedno jasneje

Stockholm, 4. januarja. Tako zvan kabinet poljskih emigrantov v Londonu še vedno ni končnoveljavno sklenil in se ni odločil, ali naj sprejme „povabilo“, da pristopi k Beneševemu paktu ali ne. Eden je tako zvanemu poljskemu ministrskemu predsedniku tik pred božičem razločno izjavil, da si Anglija želi konca „neprikladnosti“ med kabinetom poljskih emigrantov in sovjetsko vlado. V krogih poljskih emigrantov so si zato pod pritiskom not zmislili, da apelirajo na Roo-sevelta, in objavili da bo poljski ministrski predsednik v kratkem odpotoval v Washing-ton. Angliji in Ameriki pa to potovanje ni po volji in ga zato preprečujejo. Izdajstvo zapadnih sil nasproti blivšim zaveznikom po-staja vedno jasneje, in kmalu bo konec ka-bineta poljskih emigrantov v Londonu, kakor je konec „kraljevske jugoslovanske vlade“ v Kairu.

Balkan - sovjetsko lovišče

Lizbona, 4. januarja. Pod naslovom „V sov-jetskem lovišču“ objavlja portugalski časopi-s „A Voz“ članek, v katerem med drugim pravi: „Ni nobenega dvoma, da se je notra-nja politika Jugoslavije spremenila razločno v sovjetskem smislu; ali zato, ker so bili Anglo-Amerikanci v Teheranu prisiljeni, da smatrajo ta pas za sovjetsko lovišče, ali ker niso mogli preprečiti, da stvari tako poteka-jo. Dejstvo je vsekakor, da so dogodki v Ju-goslaviji jasen pohod boljševiškega položaja v Srednjo Evropo. Bivšega kralja Petra in vlado v preganstvu so rabili samo, dokler so bili koristni. Kakor hitro to ni bil več slu-čaj, so jih odrinili v stran.“

Lopov sporoča „zadnji pozdrav“

Rim, 4. januarja. Iz neke sicilske luke se je v sredo odpeljal nov transport s italijanskimi otroci v Sovjetsko zvezo. V nasprotju s prvimi šestimi ladje-mi, ki so jih zavlekli začetkom tedna s sicil-skimi otroci v sovjetski raj, je Podoglio to-krat odposlal osebnega zastopnika, da v nje-govem imenu sporoči „zadnji pozdrav oče-tjave“ odhajajočim otrokom.

Kakor pripominja rimska radioodajna po-staja, je bil po Badoglijevem zastopniku rab-ljen izraz „zadnji pozdrav“ v resnici uma-sten, ker bo najbrž le prav malo teh nesre-čnih otrok zopet videlo svojo domovino.

Nova nemška super-razstreliva

Orožje moderne vojske — Zagotovljena je njegova naprava v velikih količinah

V teku te vojne se je v vedno naraščajoči meri pokazalo, da je razstrelivo prav za prav orožje moderne vojne. Z njim poskušajo v tisočerni obliki in s pomočjo topov, oklopnjakov, letal in vojnih ladij priti do sovražnika, tega moralno omajati in mu uničiti njegove položaje, njegove pomočke in njegove oboroževalne tvornice.

Z nočnim bombnim zastrahovanjem, ki so ga iznašli Angleži, je tudi civilno prebivalstvo potegnjeno v krog uničenja, proti kateremu se uporablja orožje razstreliva. Pri bombnih napadih na stanovanjske četrti v mestih se posebno pokaže uničujoč učinek orožja razstreliva in daje splošnosti povod, da se bavi s to grozljivo snovjo, o kateri vedo podrobnosti prav za prav le strokovnjaki.

Še na nekem drugem področju vojskovanja se v vedno še naraščajoči meri posebno pojavlja razstrelivo kot uničevalec samih na sebi zelo velikih vrednosti. Z razstrelivom napolnjeni torpedi naših podmornic pošiljajo ogromne vrednosti ladij in njihovih tovorov na dno morja.

Brez dvoma se mora računati s tem, da bodo tukaj kakor tam uporabljali v tej vojni razstreliva v vedno naraščajoči meri, in prijatelji kakor sovražniki bodo vedno bolj in bolj spoznali, da je razstrelivo pravo orožje moderne vojne. Čim bolj se bo javnost zavedala tega spoznanja, tem bolj bo naraščalo zanimanje za te snovi.

Standardno razstrelivo

Splošno, da celó vojak in častnik, danes jedva pozna imena razstreliv. Mnogi tisoči snovi imajo lastnosti razstreliva, toda le malo je takih, ki so vojaško uporabne. To postane takoj razumljivo, če na pr. pomislimo, za kaj vse se razstrelivo uporablja v izstrelku pri odstrelu. Medtem ko na eni strani zahtevajo od njega tako občutljivost, da na cilju, kadar se vžge zažigalnik, v najmanjših odlomkih ene sekunde popolnoma razvije svojo uničevalno moč, naj bo pa na drugi strani hkrati tako neobčutljivo, da vsekakor vzdrži ogromni udarec pri odstrelu, pa tudi večjo uporabo pri sovražnem obstreljevanju, da ne ogroža lastnega moštva.

Vsebinska bombe

V sedanji vojni je k vojski in vojni mornarici pristopilo zračno orožje kot nov potrošnik razstreliva, ki po količini lahko daleč prekaša oba druga dela oborožene sile glede uporabe orožja razstreliva. Vtem ko vsebuje 15-cm granata pri lastni teži 43,5 kg približno 5 kg torej okroglo eno desetino svoje teže kot razstrelivo, je delež razstreliva pri bombah pri lastni teži do 1000 kg in več okroglo polovica do dveh tretjin. To razmerje hkrati izraža, da nastopa tukaj razstrelivo neposredno kot orožje.

Te za celotno oboroženo silo potrebne ogromne količine razstreliva se na noben način niso več dale kriti po razstrelivih, ki so jih poznali preje. Morali so iskati in nastopiti nova pota. Slaven list nemške kemijske industrije, zlasti nemške industrije razstreliv in ne nazadnje tudi Heereswaffenamtja, da mu je uspelo v kratki razpoložljivi dobi zamašiti to vrzel glede razstreliva, pri čemer so se na široko odprla vrata v nov svet razstreliv.

V raziskovalnih laboratorijih tovarn za razstreliva so našli nova razstreliva z največjo storilnostjo, ki so sposobna izpolniti vrzel. Ta prekašajo celó standardno razstrelivo trinitrotoluol glede razstrelne tehnične čimlnosti. Z njihovo pomočjo se lahko dosežejo na pr. pri municiji za zlom oklopnjakov učinki, ki jih doslej ni bilo moči doseči s trinitrotoluolom, doslej najboljšim izmed vojaških razstreliv.

Naprava novih razstreliv

Pri razstrelivih, ki so, v kolikor jih poznamo, najmočnejši glede uničenja, se je posrečilo, priti v pičlih razpoložljivih letih do množstvenega izdelovanja. Sicer ne brez žrtve, toda v obsegu, ki se lahko smatra kot eno izmed mnogih »čudežev«, ki so spremljali podvig Velike Nemčije. Može, ki so na poti razvoja teh novih razstreliv zastavili in žrtvovali svoje življenje, so padli kot junaki fronte v domovini. Vskočili so drugi in so še dalje moše na svojem mestu. Mesec za mesecem se dviga proizvodnja teh modernih razstreliv — super-razstreliv, kakor so jih imenovali Amerikanci in Angleži — in se bo dvigala še vedno dalje.

Izdelava teh novih razstreliv temelji na predhodnih proizvodih, ki jih naša kemijska industrija napravi vse čisto sintetično.

ne. Njihovi praviri so premog, apnenec, mavec, zrak in voda, ki so dosegljivi v praktično neomejenih količinah. Količino razstreliv, ki jih lahko izdelujemo, potem ko smo se naučili, da v veletehničnem obratu obvladamo postopek, omejuje na zgoraj izključno delovna sila evropskega prostora in njenih ljudi. Če je razstrelivo v resnici pravo orožje te vojne, nam je v veletehničnem postopku in v napravah do njega dan v roke ključ do neoviranega pristopa k temu odločilnemu orožju.

Več se iz lahko razumljivih razlogov še ne more povedati, toda naši nasprotniki so lahko prepričani, da je Nemčija tudi na

Sovjeti zahtevajo baltske države

Surova Izjava sovjetskega tiska — Vaba za Poljake — Beneš kot snubač za Sovjete

Stockholm, 4. januarja. Komaj je bila ratificirana pogodba med Stalinom in Benešem, že zahteva sovjetski tisk v čisto surovi obliki, da se včlenijo tri baltske države. Sovjetski časopis »Vojna in raboči klas« odklanja kratkoma vse federacijske načrte in zahteva z ostrim udarcem od strani proti severnoameriškim krogom, ki jih odpravljajo kot graditelje federativnih hiš iz kart, »povratak« baltskih držav »v sovjetsko rodbo«.

Hkrati mobilizirajo Sovjeti boljševiške zastopnike baltskih držav v Ameriki, ki bi jih radi napravili za govornike dozdevnih baltskih želja glede podpore sovjetskih zahtev v Evropi. Tako javlja »Tas« iz New Yorka, da je »800 odposlancev 180 litvanskih društev« sklenilo topogledno resolucijo in odposlalo brzojavko državnemu tajniku Hullu, v kateri zahtevajo, da severnoameriška vlada »ne bi priznala prejšnje fašistične državne oblike v Litvi, Estoniji in Letoniji«. To bo, tako pravijo dalje, koristilo okrepitevi prijateljskih odnosov med Zedinjenimi državami in »slavnim zavetnikom« Sovjetsko Rusijo. Preveč prozorno je, da stoji za to manifestacijo tako zvanega »nacionalnega sveta litvanskih demokratičnih organizacij v Ameriki« Moskva.

S temi sredstvi si poskuša Stalin ustvariti ozračje, iz katerega upa potem nekega dne proglasiti, da so baltske države same želele, da bi bile sprejete v Sovjetsko zvezo.

Tudi Poljakom nastavlja Stalin svoje vabe. Kakor poroča Reuterjev dopisnik v Moskvi, Harold King, objavljajo sovjetski časopisi iz Zedinjenih držav izvirajoče informacije in pozive Poljakom, naj storijo primerne ukrepe, da se bodo zboljšali odnosi s Sovjetsko zvezo. Moskovski časopisi so, tako javlja Reuterjev dopisnik, zlasti pozorni na poziv nekega Langeja, ki je ba je poljski vseučiliški profesor v Čikagu. Ta Lange zahteva, naj se združijo »poljski domoljubi« v UdSSR s »poljskimi demokratičnimi skupinami v Veliki Britaniji in Zedinjenih državah«, da sestavijo novo začasno poljsko vlado.

Hkrati razširja Reuter iz Moskve predlog sovjetskega časopisa »Vojna in raboči klas«, po katerem se naj združijo Poljaki in Čehoslovaci.

Tudi Beneš se udeležuje nadalje in snubi

tem področju izkoristila čas in da bo ustvarila svoji oboroženi sili vedno toliko razstreliva, kolikor ga potrebuje v svojem boju.

Reg.-Baurat dr.-ing. Manecke pri Oberkommandu des Heeres.

Šest ladij z ugrabljenimi Italijanskimi otroki je odplulo v Sovjetsko zvezo

Rim, 4. januarja. Z globoko žalostjo poroča rimski radio o ugrabitvi južnoitalijanskih otrok in da se sedaj že uresničuje načrt, zvleči južnoitalijanske otroke v Sovjetsko zvezo, češ da je v obeh zadnjih dneh odplulo šest ladij z sicilskimi otroci iz sirakuškega pristanišča z namembno v neko sovjetsko pristanišče. Kot se zve po zanesljivih poročilih, se pripravljajo nadaljnji taki transporti.

za zvezo malih držav pod sovjetskim protektoratom. Beneš je dovolil Reuterjevemu posebnemu dopisniku v Moskvi intervju, v katerem je zagotavljal, da bodo Sovjeti vestno spoštovali in izpolnjevali pogodbe v Moskvi in Teheranu »po njihovem smislu in črkah«. Podčrtal je baje obstoječe »naravne zveze, med Sovjetsko zvezo in Čehoslovako« in plediral, da je potrebno, zediniti se glede »zveze narodov Vzhodne Evrope, proti kateri se bo zama zaganjal nemški imperializem«.

Smatrati se mora, da je s tem končnoveljavno izjavljeno angleški poskus, zaježiti Evropo proti boljševizmu s tako zvanim Cordon Sanitaire. Stalin je prekrizal ta londonski manever. London je moral zapustiti svoje načrte, da jih je naposled po konferenci v Teheranu končnoveljavno položil med spine. Namesto tega razvija sedaj Stalin živahno delovanje, da bi, kakor to imenuje Beneš, oživil »zvezo narodov Vzhodne Evrope«. Seveda bi prišle tukaj v poštev samo tvorbe, ki bi se popolnoma podvrgele diktatu Kremlija in se od vsega začetka odreke vsaki državni samostojnosti in suverenosti. Groteskno se zdi človeku, če si Stalin obeta nekakšno zaščito po takšnem pasu malih držav.

Kaj pravi sovražnik?

»Morilski boji te vojne.« Nasprotnikov odpor na fronti v Italiji je še vedno izredno močan, izjavlja neko uradno vojaško severnoameriško poročilo. Boji se lahko smatrajo za najbolj morilske te vojne. Enot generala Clarka so imele zelo občutne zgube.

Težke zgube Severno-Amerikancev v Južni Italiji

V poročilu o bojih v Južni Italiji poudarjajo švedski listi, da so bile amerikanske zgube zelo velike. Tako je od 100 moč neke amerikanske stotnije ostalo le še 14.

Vojaški zvedenci zaveznikov ugotavljajo, da je vojskovanje v Italiji obtičalo. Lidel Hart dvomi, da bi pomenilo »zmagovito prodiranje v Italijo« kako dragoceno pridobitev. Zavezniki so marveč ustvarili po vsej Italiji zmedo. Morajo tudi tukaj računati s psihološkimi reakcijami razdejanj in be-

ZRCALO ČASA

Sovražna zastrahovalna letala so 28. decembra opoldne odvrгла na četrti ob robu rimskega obmestja bombe velikega kalibra, po katerih se je v stanovanjskih ozemljih porušilo več hiš. Ubity ali ranjeni je bilo več oseb.

Severnoameriške oblasti v Neaplju so, kakor poroča »United Press«, zaukazale nabor vseh za delo sposobnih mož v mestu. To značilno odredbo je povzročilo veliko pomanjkanje delavcev za težka dela, kar postaja težak problem za oblasti Zedinjenih držav.

Angleški prostozidarji so odposlali več funkcionarjev višjih stopenj v Južno Italijo, da ustanovijo tam zopet lože, ki stoje začasno pod angleškim vodstvom.

Bordeauxski nadškof Feltin je v svojem pastirskem pismu zavzel stališče do boljševizma, ki ga označuje kot nevarnost za Evropo, ki stoji preteče pred vratni krščanske civilizacije. Hkrati je označil nadškof za nevarna podjetja zveze, ki so bile sklenjene s boljševizmom.

Neka skupina zračnega orožja, ki je bila poslana na izvid v srednjem odseku vzhodne fronte je tik pred božičnimi prazniki dosegla svoj 10.000 polet proti sovražniku. Izvidniki so se odlikovali posebno, ko se je topništvo izurilo v sreljanju.

Neka nemška podmornica je, kakor javlja Reuter iz Rio de Janeiro, pred nekaj dnevi potopila na višini pri Maranhavu v angleški službi stoječo bivšo norveško ladjo, ki je bila 16.000 brt velika.

Stalina opisuje kot brezvestnega trinoga William Henry Chamberlain v knjigi »Ruska uganka«, ki je ravnokar izšla v Zedinjenih državah. Z nediplomatično ostroščjo se opisuje v tej knjigi Stalinova brezobzirna častilakomnost za samoderžavo v Sovjetski Rusiji.

Kakor poročajo iz Teherana, se kolera močno razširja na jugozapadu Irana zlasti v indijskem obmejnem ozemlju.

Kralj Ibn Saud je za svojo udeležbo pri razgovorih o arabski zvezi in o vprašanju glede Palestine stavil pogoj, da ostane Palestina arabska. S tem zastopa Ibn Saud nasprotno stališče, kot egiptovski ministrski predsednik Nahas paša.

Državni poglavar maršal Pétain je v četrtek opoldne sprejel bivšega guvernerja na Martiniqueu admirala Robertsa.

Izmed 591 severnoameriških letal, ki so od 15. decembra naprej poskušala napasti Japonce v prostoru pri Rabaulu, je bilo odstreljenih 182, kakor poročajo japonski mornariški krogi.

de, ki so bile ustvarjene v Italiji. Slika, ki jo nudi zavojevanje Italije s procesom počasne razdrobitve, bo težko napotila druge narode v Evropi, da bi z veseljem pozdravili poseg Anglo-Amerikancev. Besede Liddela Harta o zmedbi v Italiji potrjujejo tudi drugi anglo-ameriški dopisniki v Južni Italiji.

Bridka ugotovitev »Daily Maila«

»Nemec, ki se spominja na zimo koleb v 1917. letu, ve, da mu danes veliko bolje kaže. Hrana je zadostna in mož s povprečno polnim želodcem lahko veliko napravi. Sovjetska armada je še vedno daleč proč. Britanci in Severnoamerikanci niso preprečali severnih vodovij. Tako se bojuje in dela Nemec naprej, njegova morala je nezlomljena.« Do teh omembe vrednih ugotovitev prihaja uvodni članek angleškega lista »Daily Maila« o vojnem božiču 1943.

»S trdom napredujemo.« Novoimenovani vrhovni poveljnik zavezniških invazijskih sil v Evropi, general Eisenhower je izjavil zastopnikom časopisov: »Naš pohod na Rim je bil razočarajoče počasen. Zopet se nahajamo v dobi, ko se moramo proti sovražniku, ki nudi trdovraten odpor, s težavo riniti skozi blato.«

3n tako je rekel preje:

1939. Dr. Chaim Weizmann, predsednik svetovnega židovstva, piše v nekem pismu z dne 2. septembra 1939. ministrskemu predsedniku Chamberlainu: »V posebno resni obliki bi rad potrdil izjavo, ki so jo oddali moji tovariši tako med zadnjimi meseci in posebno med preteklim tednom, namreč izjavo, da stojimo mi židje na strani Velike Britanije in da se bomo bojevali ob strani demokracije. Naša želja je, da nam demokracija da učinkovite smernice. Pripravljeni smo, storiti to v soglasju s glavnim načrtom britanskih prizadevanj. Iz tega razloga se podvržemo v najmanjši, kakor v največji rečeh združenemu vodstvu britanske vlade. Zastopstvo židov je pripravljeno, skleniti takojšnje dogovore, da se koristno uporablja vsa človeška židovska moč, njena tehnika, njena pomožna sredstva in vse njene zmožnosti.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärnten GmbH. Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan. — Hauptschreiber: Friedrich Hoeslmann. Zürich ist Anzeigenschein Nr. 1 0111.

Anglija se je uklonila diktatu Moskve

Glavar banditov »Tito« imenovan za »pooblaščenega zavezniškega poveljnika«

Zeneva, 4. januarja. V neki tajni konferenci med vojaškimi zastopniki zaveznikov in nekim Titovim odposlanstvom je bil banditski vodja Tito, »maršal« po milosti Moskve, povišan v »pooblaščenega zavezniškega poveljnika«. Istočasno objavljajo »Svobodna jugoslovanska oddajna postaja«, da je bilo sklenjeno na konferenci »antifašističnega narodnega sveta za osvoboditev Jugoslavije«, da ne bodo priznali jugoslovanske vladi v pregnanstvu v inozemstvu nobenih pravic in prepovedali bivšemu kralju Petru vrnitev v deželo.

Posebni dopisnik Reuterja v Kairu meni, da dokazuje dejstvo, da bivši kralj Peter s svojo emigrantsko kliko o razgovorih s Titovim odposlanstvom ni bil poučen, da Mihajlovičevemu delovanju ne pripisujejo več nobene važnosti. Zopet pa so si o tem na jasnem, da Titova vojaška sila ne zaostaja. Radi tega svari Reuter pred pretiranim upanjem.

Zaslombo, ki jo imajo Titovi ljudje pri Sovjetih, jim daje pogum, še enkrat v najostrejši obliki obračunati z jugoslovansko

kliko bivšega kralja Petra. Očitajo jim, da so zavzeli sovražno stališče »proti jugoslovanskim patriotskim močem« in da so »širili laži in obrekovanja o osvobodilni armadi maršala Tita.« Nadalje dolžijo vlado v pregnanstvu, da je organizirala »sistematično množstveno iztrebljenje moslemov, Hrvatov in srbskih patriotov«; dalje so se dogajali v varstvu kraljevske zastave in monarhije najvznesnejša sleparstva in zločini. Vse pogodbe in obveznosti te vlade v pregnanstvu proglašajo za neveljavne.

S tem razvojem je postal zlom med Londonom in jugoslovansko emigrantsko kliko dokončen. Emigrantski strankarji, ki jih je London še varoval in podpiral, se čutijo sedaj po Angliji izdane in prodane Sovjetom. To dejstvo je značilno za stališče Londona proti Moskvi, katera je tudi v vprašanju vlad v pregnanstvu zopet uveljavila svojo voljo proti Anglo-Amerikancem; na drugi strani pa osvetljuje Stalinov taktični postopek pri urednjevanju sklepov v Moskvi in Teheranu.

Die Par eigenossen im aktivsten Kriegseinsatz

Überdurchschnittlicher Anteil am Fronteinsatz, den Lasten und Opfern des Kampfes

Berlin, 4. Jänner. In einem bedeutsamen Aufsatz befaßte sich der „Völkische Beobachter“ mit dem Kriegseinsatz der Partei und veröffentlichte erstmalig zahlenmäßige Angaben, die ihren überdurchschnittlichen Anteil am Fronteinsatz und an den Opfern zeigen. Fast zweieinhalbmal soviel Parteigenossen als ihrem Anteil an der Gesamtbevölkerung entspricht, leisten gegenwärtig den Ehrendienst für das deutsche Volk. Dabei sind in dieser Ziffer noch nicht einmal die Gliederungen und angeschlossenen Verbände der Partei berücksichtigt. Sie allein zeigt schon, daß sich die Parteigenossen auch in ihrem aktivsten Einsatz an der Front an die Spitze gestellt haben so wenig dies auch die feindliche Agitation wahrhaben möchte. Wenn eines Tages die Archive ohne Gefährdung der Reichssicherheit geöffnet werden können, wird die Welt von Bewunderung darüber erfüllt sein müssen, wie bedingungslos das Wort des Führers vom 9. November 1943 wonach die Parteigenossenschaft in erster Linie die Lasten des Kampfes zu tragen hat, seine Erfüllung fand.

So finden wir im einzelnen folgende zahlenmäßige Angaben: Von 6,5 Millionen männlichen Parteimitgliedern befinden sich gegenwärtig über 40 v. H. bei der Wehrmacht oder in einem ähnlichen Einsatz (Waffen-SS, NSKK-Transportverbände, Polizeidivisionen, Reichsarbeitsdienst, Organisation Todt u. a.), weitere 6 Prozent haben einen solchen Einsatz bereits hinter sich. Diese Zahlen gewinnen selbstverständlich nur Gewicht bei Berücksichtigung der Altersgliederung der Parteigenossenschaft. Nur 40 Prozent der männlichen Mitglieder der NSDAP gehören nämlich den Jahrgängen 1906 und jünger an, zählen also zu der Altersstufe, die für den Fronteinsatz vorwiegend in Frage kommt. Hier aber, unter den Parteigenossen also, die 37 Jahre alt und jünger sind, stehen 68 Prozent, also mehr als zwei Drittel, im Wehr- oder Kriegsdienst, weitere sind dort, zum Teil infolge Verwundung, wieder ausgeschieden. Nur weniger als ein Fünftel dieser Altersstufe hat im Wehrdienst keinen Anteil. Dieses Fünftel setzt sich aus jenen Männern zusammen, die aus Gründen ihrer körperlichen Konstitution für den Wehrdienst untauglich sind oder aber zugunsten der Rüstungsproduktion und lebenswichtigen Versorgung UK gestellt wurden.

Von knapp drei Millionen im Wehr- und Kriegsdienst eingesetzten oder eingesetzt gewesenen Parteimitgliedern befinden sich etwa 237.000 im Besitz des schwarzen silbernen oder goldenen Verwundetenabzeichens 429.000 erhielten Tapferkeits- und 726.500 andere Kriegsauszeichnungen. Von den Angehörigen der oben gekennzeichneten Altersstufe beispielsweise, soweit sie sich im Wehreinsatz befinden oder befanden, wurde ungefähr jeder neunte verwundet, jeder sechste errang eine Tapferkeitsauszeichnung, 3,5 v. H. aller männlichen Parteimitglieder sind gefallen oder vermisst, innerhalb der fronttauglichen Altersstufe verlor jeder Dreizehnte sein Leben. Auch diese Verlustziffern übertreffen bei weitem die durchschnittlichen Kriegsverluste des deutschen Volkes. Bemerkenswert ist dabei, daß dieser Anteil am Blutzoll des Krieges um so höher steigt, je mehr die darüber unternommenen Erhebungen sich auf führende Parteikreise konzentrieren. Die Alte Garde beispielsweise hat schon jetzt — relativ gesehen — ein mehrfaches der Blutopfer gebracht, die der männlichen deutschen Bevölkerung im Durchschnitt auferlegt wurden, obgleich bei den Ehrenzeichenträgern naturgemäß die jüngsten Jahrgänge fehlen.

Stichproben in einzelnen Großstädten ergeben, daß die Politischen Leiter und Führer der Gliederungen der NSDAP im Verhältnis drei- bis viermal so viel Gefallene aufweisen wie der Durchschnitt der männlichen Einwohner. Das Schulungsleiter „Töke“, z. B. verlor von zehn Abteilungsleitern neun, die führenden Kräfte der Reichsstudentenführung blieben zu mehr als zum Drittel vor dem Feinde, von 39 Gau- und Kreisführern fielen 23 und im mittleren und höheren Führerkorps der Hitler-Jugend sind die Verhältnisse ähnlich. 42 Reichstagsabgeordnete gaben bisher ihr Leben an der Front, während im ersten Weltkrieg zwei den Soldatentod starben.

All diese Zahlen scheinen im Widerspruch zu stehen zu den UK-Stellungen. Jedoch ist das optische Bild, das sich uns hier bietet, ausgesprochen irreführend. Die Männer in der braunen Uniform, seien sie nun alt oder jung, tun ihren Dienst in der Partei ja ehrenamtlich und zusätzlich. Eine Ausnahme bilden hier lediglich die hauptamtlichen Mitarbeiter der NSDAP, sie aber machen innerhalb der gesamten Amtsträgerschaft nur etwa 0,5 Prozent aus. Gerade von ihnen aber sowie von den kriegsverwendungsfähigen Jahrgängen angehören, verlangt die Parteiführung eine Bewährung an der Front. Wehrmachtangehörige, die hauptamtlich im Dienst der Partei stehen und dem Jahrgang 1901 oder einem jüngeren angehören dürfen nach einer Vereinbarung zwischen Parteikanzlei und OKW, nicht in rückwärtigen Gebieten oder in Einsatzbereichen eingesetzt werden, sondern müssen eine wirkliche Frontverwendung finden. Die Forderung ist überdurchschnittlich streng, denn gewöhnlich stellt man nur die Jahrgänge von 1906 an zur kämpfenden Truppe ab.

Diese Strenge drückt sich auch in der Handhabung der UK-Stellung der hauptamtlichen Parteikräfte aus. Von den 85.000 hauptamtlichen Amtsträgern der gesamten nationalsozialistischen Bewegung befinden sich gegenwärtig 48.600 bei der Wehrmacht, von den verbleibenden 37.200 gehören allein 26.000 weltkriegsgedienten Jahrgängen an, mehr als die Hälfte davon sind vor 1900 geboren und ein weiteres Drittel verteilt sich auf die Jahrgänge 1901 bis 1905, käme also im Normalfall nur für die Ersatzwehrmacht in Frage. Es bleiben nur 2000 Angehörige der frontverwendungsfähigen Jahrgänge übrig, von diesen aber sind wiederum 1200 nicht fronteinsatzfähig, weil sie als Kriegsverwundete oder wegen Krankheit ausgeschieden sind. Von den 800 Männern, die nun also wirklich noch für die kämpfende Truppe in Frage kämen,

Roosevelt zahlte in Teheran einen hohen Preis

Sensationelle „Erläuterungen“ der amerikanischen Presse zur Teheran-Konferenz

Berlin, 4. Jänner. Der führende Washingtoner Korrespondent der „New York Times“, Arthur Crook, erklärt in einem Artikel, auf den Konferenzen von Teheran und Kairo hätten sich erhebliche Differenzen ergeben. Roosevelts Verhalten nach seiner Rückkehr habe in Washington bereits eine nervöse Stimmung ausgelöst. Vor allem die Tatsache, daß der Präsident den Kongress auseinandergehen ließ, ohne über die Ergebnisse von Teheran zu berichten, sei mit Mißtrauen aufgenommen worden. Nun sei auf anderen Wegen, nämlich über die verschiedenen Militärs und Politiker, die den Präsidenten nach Teheran begleiteten, mancherlei Aufklärung über die wirklichen Geschehnisse auf den Konferenzen an die Öffentlichkeit gekommen. Es werde berichtet, daß sich die Gegensätze zwischen den Alliierten teilweise dramatisch zugespitzt hätten und daß Stalin einen gefadeten erpresserischen Druck ausgeübt habe.

Zu dieser Enthüllung des USA-Journalisten passen die Äußerungen, die Roosevelt selbst auf seiner Pressekonferenz von sich gab, ausgezeichnet. Der USA-Präsident formuliert sein peinliches Eingeständnis von den Mißlichkeiten der plutokratisch-bolschewistischen Allianz mit der gewundenen, nicht-sagenden Phrase, man müsse bedenken, daß die Alliierten „erst im Stadium der grundsätzlichen Erörterungen“ ständen. Die Verantwortung für die bolschewistischen Methoden suchte Roosevelt dadurch von sich abzuschieben, daß er sagte, das Stadium der Einzelausführungen werde später kommen. Da aber Moskau keineswegs darauf verzichtet, gerade die Einzelausführung ungeheuer wichtig zu nehmen, ist die Diskrepanz innerhalb der Konföderation der Deutschenhasser ohne weiteres ersichtlich. Es kann kein Zweifel daran entstehen, daß Stalin auf der Teheraner Konferenz seine Forderungen mit einer brüskten Unnachgiebigkeit durchsetzte, daß er

haben aber weitaus die meisten eine längere Frontbewährung bereits hinter sich.

Die gesamte SA im Reich einschließlich der angegliederten und besetzten Gebiete verfügt unter den hauptamtlichen Kräften, die nach den Grundsätzen der Wehrmacht als frontverwendungsfähig gelten, nur über 66 UK-gestellte, bei der Hitler-Jugend sind es 14 beim NSKK 42 bei der NSV 538 und bei der DAF 812.

Werfen wir nun einen Blick auf die Masse der hauptamtlichen Amtsträger, die nicht an einen Heimauftrag gebunden sind, sondern an der Front ihre Pflicht erfüllen, so offenbart sich uns auch hier ein vorbildlicher jedes Durchschnittsmaß übersteigender Amtsträger als besonders exponierte und verpflichtete Vertreter der NSDAP. Wenn auf 48.600 bei der Wehrmacht befindliche hauptamtlich im Dienst der Partei stehende Männer 33 Ritterkreuze (davon 1 mit Eichenlaub) 117 Deutsche Kreuze in Gold und 2490 Eisene Kreuze 1. Klasse kommen, so übertrifft ein solcher Anteil den Durchschnitt der verliehenen Auszeichnungen bei weitem. Die Partei verlor durch den Krieg jeden neunten ihrer hauptamtlichen, zur Wehrmacht einberufenen Amtsträger, jeder achte ungefähr wurde verwundet. Eine Steigerung erfährt dieser Einsatz noch bei einzelnen Gliederungen, vor allem innerhalb der SA und besonders in der Hitler-Jugend. Das hauptamtliche SA-Führerkorps, das allein elf Ritterkreuzträger aufweist, verlor 16,39 v. H. der Einberufenen als gefallen oder vermisst, 19 v. H. ungefähr wurden verwundet. Von den hauptamtlichen, an der Front eingesetzten HJ-Führern, die 14 Ritterkreuzträger (davon eins mit Eichenlaub) stellen, blieb jeder vierte vor dem Feind, den gleichen Anteil ungefähr nehmen die Verwundeten ein. Wenn auch die militärisch notwendige Geheimhaltung einen Vergleich dieser Ziffern mit dem allgemeinen Durchschnitt verbietet, so verraten diese Zahlen doch, daß sie den Blutzoll der Gesamtwehrmacht um ein Vielfaches übersteigen. Ein Volk, das eine solche Führung besitzt, wird niemals die Nerven verlieren und zu keiner Stunde an die Unterwerfung denken.

ein Tempo der alliierten Kriegführung verlangte, wie es die Anglo-Amerikaner bisher nicht gewohnt waren. So bedingungslos Stalin aber die englische Verwirklichung eines nun schon über Jahre hinausgezögerten alliierten Unternehmens forderte, so scharf und konzeptionslos hat er jeden Versuch der Anglo-Amerikaner, die Eröffnung der zweiten Front ihrerseits von Bedingungen abhängig zu machen, zurückgewiesen. Er gestattete lediglich ein Geschwätz, das zu nichts verpflichtete, gestattete die diensttrigen Versicherungen, daß die bolschewistischen Forderungen schnellstens berücksichtigt werden sollten, und gestattete darüber hinaus kein Wort über irgendwelche politischen oder geographischen Probleme Europas oder des Mittelmeerraumes.

Es ist wohl anzunehmen, daß Roosevelt mit der Absicht nach Teheran kam, verschiedene Fragen, die dem alliierten Prestige Abbruch tun, zu besprechen, so das Schicksal, das die Sowjetunion den baltischen Staaten bereiten will, oder die polnische Angelegenheit oder Belange und Zukunftsprobleme des Balkans oder Mittelmeerraumes. Nach des Präsidenten eigenen Worten wurde über alle diese Einzelheiten kein Wort gesprochen, nicht weil alle Beteiligten den Krieg für wichtiger als alle Einzelheiten angesehen hätten, sondern weil es der Wille des Sowjetdiktators war, daß darüber nicht gesprochen wurde. Das ist mit den Differenzen gemeint.

Dem, daß viele Fragen zu besprechen gewesen wären, das kann weder Roosevelt noch die alliierte Presse leugnen. Im Gegenteil, die bolschewistische Grausamkeit gegenüber den Balten und den Polen muß selbst in britischen und amerikanischen Zeitungen immer wieder angesprochen werden. Aber Roosevelt hat nichts zu fragen, er übergeht alle diese Grausamkeiten, ihn interessiert der unsägliche Jammer, den er über Europa bringen will, wenn er mit dem Bolschewismus zusammengeht, nicht. Er fagt allein der Fiktion seiner Weltherrschaft nach und opfert dieser gewissenlos alles, was in seiner Macht steht. Gerade weil Europa dies erkannt hat, wird es den alliierten Verrat endgültig zunichte machen. Die Erfüllung der in Teheran eingegangenen Verpflichtungen wird zugleich das Ende der europäischen Einmischung des nordamerikanischen Kapitalismus bedeuten.

Glückwünsche zur Jahreswende

Berlin, 4. Jänner. Anlässlich des Jahreswechsels fand zwischen dem Führer und zahlreichen Staatsoberhäuptern und Regierungschefs des Auslandes, insbesondere derjenigen der verbündeten Länder, ein telegrafischer Austausch von Glückwünschen statt.

Die in Berlin anwesenden Botschafter, Gesandten und Geschäftsträger brachten dem Führer ihre eigenen und die Glückwünsche der von ihnen vertretenen Staatsoberhäupter, Regierungen und Völker durch Eintragung in das in der Präsidialkanzlei ausgelegte Besuchsbuch zum Ausdruck.

Ferner fand gleichzeitig auch ein Telegrammwechsel zwischen Reichsminister des Auswärtigen v. Ribbentrop und den Staatsmännern der mit Deutschland verbündeten und befreundeten Staaten statt.

London rätselt über Beginn der „zweiten Front“

Die ungeklärten Fragen — Ernüchterte Betrachtungen über die deutsche Stärke

hw. Stockholm, 4. Jänner. (Eigenbericht.) Ein großer Teil der englisch-amerikanischen Kombinationen um die geplante „zweite Front“ gilt der Gewißheit großer Verluste der Angreifer, wozu noch die Ungewißheit über den Ausgang des Unternehmens kommt. „News Chronicle“ erklärt, die Verluste an Menschenleben würden sicher sehr schwer werden. Die „Times“ weist darauf hin, das Ziel könne nicht anders erreicht werden als durch Vernichtung der gesamten Kriegsmacht des Feindes, diese sei aber weiterhin intakt. Seine in drei Jahren ausgebauten Befestigungen seien Hunderte von Kilometern vor den deutschen Grenzen errichtet und Deutschland wäre zudem im Besitz großer Industrien mit Arbeitskräften aus ganz Europa. Derartige Hinweise auf Deutschlands ungebrochene Stärke finden sich auch in zahlreichen anderen Betrachtungen.

An zweiter Stelle steht die Frage der Methodik. Zugunsten des Luftmarschalls Tedder wird angeführt, daß er niemals Anhänger jener Schule gewesen sei, die an die Möglichkeit geglaubt habe, den Krieg allein durch Terrorbombardements zu gewinnen. Zu erwarten sei die Bildung einer Art Expeditionskorps der englisch-amerikanischen Luftstreitkräfte, zusammengesetzt aus allen verfügbaren Typen. Als mit am schwächsten wurde die Wahl des englischen Generals Wilson zum Oberbefehlshaber für den gesamten Mittelmeerraum empfunden, da ihm wirklich beim besten Willen keine Erfolge nachgerühmt werden können. Eisenhower zum Trost wird amerikanischen Kreisen versichert, die Organisationsarbeit für die zweite Front werde nicht allzuviel Zeit in Anspruch nehmen, da sie zum Teil schon vorbereitet sei. Von ihm wird vor allem eine möglichst glatte Gleichschaltung von Engländern und Amerikanern erhofft, wie sie im Mittelmeergebiet im wesentlichen geglückt sei. Auch hier liegen jedoch beträchtliche Schwierigkeiten.

Die größte Sorge bildet der Zeitpunkt. Die von amerikanischer Seite ausgehenden Kommentare orakeln um große Operationen „binnen der nächsten neunzig Tage“, sind aber in London mit erheblichen Vorbehalten aufgenommen worden — vielleicht schon deshalb, weil die Engländer selber diese geheimnisvolle Ziffer allzuoft in ihren Prophezeiungen verwendet und meistens Pech gehabt haben. Als Hauptargument gegen die Realisierbarkeit einer so großen Aufgabe binnen des von amerikanischer Seite genannten Zeitraumes wird das Wetter im Kanal angeführt, das in den ersten Monaten des Jahres „meist entsetzlich schlecht“ zu sein pflege. Selbst die geübtesten Stoßtrupps würden durch Seekrankheit nach einer Kanalreise in schlechte Form versetzt, besonders, wenn sie in einem eisigen Märzwind an Land gesetzt würden.

Roosevelt sucht ein neues Programm

Genf, 4. Jänner. Auf einer Pressekonferenz nahm Roosevelt zu den kritischen Äußerungen über seinen kürzlichen Vorschlag Stellung, daß der New Deal beendet werden sollte. Der Präsident gab einen langen Überblick über das innerpolitische Programm der New Deal und warf seinen Kritikern vor, sie erinnerten sich nicht dessen, daß der New Deal im Jahre 1933 als „Arzt eines sehr kranken Patienten“ gedient habe. Jetzt brauche er ein neues Programm, um in der Zeit nach dem Krieg mit der Lage fertig zu werden. Damit gab Roosevelt das Scheitern seines New-Deal-Programmes offen zu. Was er aber nicht sagte, ist, daß er sich über das Flasko durch eine maßlose Aufrüstung hinwegsetzte, durch die schließlich das Land in den Krieg getrieben wurde. Der Krieg war eben die letzte Rettung, als Roosevelt mit dem New Deal nicht fertig wurde. Und nun schreit er nach einem neuen Programm, um die Schwierigkeiten, die er in der Zukunft für die USA sieht, meistern zu können.

Schwere Bandenverluste in Bosnien

Berlin, 4. Jänner. In den letzten zehn Tagen erlitten die kommunistischen Banden im bosnischen Raum erneut schwere blutige Verluste. Im Verlauf der Kämpfe in Ostbosnien verloren sie 1600 Tote, eine noch höhere Zahl von Verwundeten sowie 700 Gefangene und Überläufer. Außerdem wurden 546 Gewehre, 24 Maschinengewehre, drei Granatwerfer, 150 Pferde, große Mengen Infanteriemunition sowie Bekleidung und Ausrüstung erbeutet. Das unübersichtliche, urwaldähnliche Gebirgsgebiet stellte bei starken Schneefällen an die Truppen des Heeres und der Waffen-SS, die durch Verbände der Luftwaffe unterstützt wurden, höchste Anforderungen.

Dr. F. J. Lukas

Ausscheiden! Aufheben!

Deutsch methodisch und praktisch

240. STUNDE.

Wünsche.

1. Sie sollen hoch leben! — Živio! Naj živio! Živio!
2. Hoffentlich geht alles glücklich vorüber! — Upajmo, da bo vse srečno minilo!
3. Wenn er nur schon da wäre! — Ko bi (on) le že bil tukaj!
4. Passen Sie doch auf! — Pazite vendar!
5. Leben Sie wohl! — Bodite zdravi! Zbogom! Srečno!
6. Prosit Neujahr! — Srečno novo leto!

Man sagt:

1. Ein Spiel ist aus — Igra je minila (konec je igre)
2. Eine Frist läuft ab (ist um) — Rok je potekel
3. Jahraus, jahrein — od leta do leta
4. nach und nach — polagoma
5. nach wie vor — prej ko slej
6. durch und durch naß werden — docela (do kože) premočiti koga, zmočiti se do kože.
7. bist du schon auf (wach)? — Kaj si že na nogah (zbujen)?
8. die Türe ist zu — Vrata so zaprta
9. von Jugend auf — iz mlada, iz mladosti
10. von jeher — od nekdaj
11. den Sommer über — čez poletje
12. längs der Eisenbahn — ob železnici, vzdolž železnice
13. im Ernst (im Spaß) — zeres, resno (za šalo)
14. im Gegenteil — nasprotno
15. im allgemeinen — vobče

16. im besonderen — posebej, zlasti
17. zum Teil — deloma
18. zum Glück — na srečo
19. zur Welt kommen — rojen biti
20. Übers Jahr bin ich wieder bei Dir! — Čez leto dni sem (bom) zopet pri tebi!

Kurz, aber gut.

In einer Gesellschaft, wo bei Tische viel angestoßen wurde, fragte ein Gast einen Nachbar, warum man eigentlich mit dem Weine anstoße. »Das will ich Ihnen sagen, versetzte der Gefragte: »Im Weine liegt Wahrheit und mit der Wahrheit stößt man überall an.«

*

Ein Pommer, der in der Leipziger Schlacht beide Beine verloren hatte, sagte ganz kaltblütig: »Das ist wohl nur meine Schuld. Ich habe so oft dem lieben Gott Leib und Seele empfohlen, aber an die verdammten Beine habe ich nicht gedacht.«

1. Gesellschaft, die — družba
2. anstoßen (mit den Gläsern) — trčiti (s kozarci)
3. die Wahrheit stößt überall an — nad resnico se povsod spodtikajo (resnica v oči kolje)
4. Bein, das — noga
5. kaltblütig — hladnokrvn
6. das ist meine Schuld — tega sem jaz kriv
7. dem lieben Gott Leib und Seele empfehlen — priporočiti ljubemu Bogu telo in dušo
8. die verdammten Beine — proklete (pre-snete) noge
9. an etwas denken — misliti na kaj, spomniti se česa

Tako se je končala Jugoslavija

Spisal Danilo Gregorič Copyright 1943 by Wilhelm Goldmann Verlag in Leipzig 29

Ce se bo le vse ujemalo z aretacijami, da se tu ne bi nič pripetilo. Upajmo, da se tudi posreči, kakor je bilo predvideno, preprečiti, da bi posegli vmes drugi polki in v zadnjem trenutku povzročili kakšno nezgodo. Telefonski poziv je prejel Mirkovič, da so bili na letališču pripravljeni vsi veliki vojaški aparati za start. To je bila glavna stvar.

Mirkovič je zaprl boleče oči. Sedaj je moral čakati.

Znenada je zabnel telefon. Bil je Simovič. Z ob veselja vriskajočim glasom je vzkliknil po žici:

»Vse je v redu. Položaj je trdno v naših rokah. Pridi takoj sem z ostalimi.«

Mirkovič se je globoko oddahnil. Torej se je le posrečilo. In že je, oprt na obe svoji bergi, stal v sosedni sobi.

»Simovič nas kliče. Pojdemo tja.«

Deseto poglavje.

27. marec 1941. leta.

Dne 26. marca je kraljev namestnik dr. Stanković po princem nalogu in sporazumno s Cvetkovićem obiskal patriarha Gavrila, da bi se enkrat poskusil pridobiti ga za pakt in nagajati ga k temu, da bi na seji cerkvenega zbora, če ga že ni hotel preklicati, vsaj pomiril tiste škofo, ki so hoteli aktivno nastopiti proti politiki pakta, in jim prepovedati javno nastopiti zoper politiko krone in vlade.

Po dolgem razgovoru se je vrnil dr. Stanković k princu.

»Težaven mož, ta Gavrilo. Trdovraten in nedostopen za vsak utemeljen poskus, da bi ga človek poučil o čem boljsem. Vse, kar sem mogel doseči je bilo, da pristane na to, sprejeti pred cerkvenim zborom Cvetkoviča in Cincar-Markoviča, da prevzame poročilo obeh o paktu.«

Cvetković je bil obveščen. Zaman je poskušal dobiti s patriarhom telefonsko zvezo, da bi se z njim pogovarjal o zadevi tega poročanja. Končno ob osmi uri zvečer se je Cvetkoviću posrečilo dobiti patriarha na telefon.

»Stanković mi je sporočil, da hoče Vaša Svetost sprejeti Cincar-Markoviča in mene, da bi vam poročala o paktu treh sil in o vsem, kar je Jugoslavija dosegla s svojim pristopom. Najraje bi to storil takoj sedaj.«

»Sedaj takoj? Saj je že vendar pozno zvečer; sedaj pa tudi Cincar-Marković ne bo imel nobenega časa, se je slišal glas patriarha. Cvetković je postal nestrpen.«

»Seveda, sedaj takoj. Saj se ni tako pozno. Cincar-Markoviča sem že obvestil. On je že pripravljen z vsemi svojimi papirji.«

»Ampak vendar je bolje, če se poda poročilo pred cerkvenim zborom, v vsej obliki.«

»Nasprotno. Jaz bi rad vas in člane cerkvenega zbora še točno informiral, da bi potem jutri pri posvetovanju videli že popolnoma jasno in lahko izločili iz debate vsa vprašanja glede pakta treh sil in vse, kar je s tem v zvezi.«

»Ne, ne, je vztrajal Gavrilo pri svojem stališču. »Sedaj je že pozno, sinko moj, člane cerkvenega zbora so utrujeni od svojega potovanja v Belgrad in se hočejo spočiti. Pustimo to za jutri predpoldne ob 10. uri. Pridite potem s Cincar-Markovićem k meni, in se bomo o vsem lepo razgovarjali...«

Gavrilo je pokajševal in se pristavil:

»...če bomo jutri še vsi živi in zdravi.«

Tako se je tudi ta pogovor končal brez uspeha.

Ob 2.30 uri ponoči, po težkem dnevu, ki je bil izpolnjen z razgovori in razburjenji, se je Cvetković znenada zdramil iz prvega spanja. Telefon je brnel. Bil je policijski predsednik Drinić.

»Gospod predsednik, v mestu se premikajo čete in oklopniki v polni bojni opremi. Nekaj se dogaja.«

Glas je bil razburjen. Skoraj brez sape. Skoraj preveč brez sape.

Cvetković je vprašal še enkrat nazaj. Misli je, da ni prav dobro razumel, ni bil še popolnoma zburjen.

»Kakšne čete? Kakšne čete? Kje so te čete?«

»Tu, sredi mesta.«

Cvetković je molčal nekaj trenutkov. Moral si je šele urediti misli, kako je prišlo do tega, da korakajo čete v mestu in da on ne ve ničesar o tem. In naenkrat je doumel, kaj se je dogajalo. To je moral biti puč, o katerem je bil govoril še pred nekaj dnevi z njim bivši poslanec in sedanjí vodja oddelka predsedstvenne pisarne Mikić. Mikić je bil takrat planil k njemu, iz ust so mu vrele besede brez zveze, da letalski častniki nekaj pripravljajo, nek puč, nek državni udar. Cvetković ga je bil osorno zavrnil. Misli je, da nekdo zopet poskuša napraviti paniko, da bi preprečil že sklenjeni podpis pakta. In ni manjkalo malo, pa bi bil zaprl Mikića. Ali mu ni bil v svojem odkritem načinu sporočil nekaj dni popreje tudi nemški generalni konzul Neuhausen, da se boji, da bo puč, in da Simovič, Ilić in Mirković nekaj pripravljajo? On pa je bil takrat Neuhausnu, ki zaradi tega ni hotel odpotovati k

važnim pogajanjem, katera bi moral opraviti v inozemstvu, da bi ostal pri svojih rojakih, če bi nastal kak prevrat, z vsem poudarkom izjavil, da je izključeno, da bi prišel državni udar, kajti generalstvo drži s kraljevim namestnikom in vlado. In Neuhausen mu je bil izjavil, da bi se vključil podaním zagotovilom z velikim nemirnom podal na svoje potovanje.

Vse to je šinilo Cvetkoviću skozi glavo, ko je s hripavim glasom dal policijskemu predsedniku nalog, naj pride takoj k njemu na Dedinje.

Cvetković je preudarjal. Nekaj trenutkov je še sedel zatopljen v misli. Nato pa je naenkrat poskočil, poln odločnosti. Klicaj je po telefonu kraljevega službujočega pobočnika, ni ga pa mogel doseči, moral je čakati in si končno izbral telefonsko številko dvornega ministra Antića. Skozi okna je bil videl, da se majhno krdelo čet premika iz vojašnice garde, ki je ležala nasproti njegovi vili, ven in vzdolž dolgega drevoreda Kralja Aleksandra proti mestu. Antić se je javil takoj. Naglo in sedaj sam razburjen, mu je Cvetković kratko sporočil, kaj je slišal od Drinića in kaj je bil sam videl. Toda sredi tega kratkega in odsekano vodenega govora se je slišalo neko kovinsko brnenje po vodni. Zveza je bila pretrgana. Še enkrat je poskušal Cvetković pozvati po telefonu kraljev grad, toda tokrat je opazil, da je bil njegov aparat mrtev, izločen.

Moral je sedaj dobiti hitro kašen voz, da bi prišel v mesto, v predsedništvo ali kakšno vojašnico in takoj organiziral odpor. Enega izmed desetih orožnikov svoje straže, ki so se opozorjeni po nočnem nemiru v vojašnici garde, že zbrali pri vrtnih vratih, oboroženi s puškami, je pozval k sebi!

Nagel razvoj odločilnih dogodkov

»Teci hitro doli k najbližnjemu revirju policijske in mi pripelji vodjo ter voze.«

Orožnik je udaril s petami, strumno pozdravil in v dolgih skokih zginil v temi.

Cvetković je bil stopil na ulico. Kolona s ponjavami pokritih tovornih avtomobilov se je peljala po cesti proti mestu. Nek orožnik mu je bil sporočil, da je ravno ista kolona nekaj minut prej prišla od mesta navzgor. Cvetković je ukazal:

»Zadrž! Zadnji voz!«

Orožnik je bil skočil naprej, dal vozniku znak, toda ta se ni pripravil, da bi se ustavil. Tu je orožnik na glas zaypil nanj:

»Postoj vendar! Predsednik te kliče!«

Voz je obstal. Voznik se je sklonil ven in vprašal:

»Kateri predsednik?«

»Ministrski predsednik, ti tepec!« je razjarjeno zatulil orožnik.

Cvetković je bil pristopil. Voznik je bil vojak. Poleg njega je sedela še neka postava. V temi pa se ni moglo videti ali je bil to podčastnik ali častnik.

»Kam se pelješ?« je vprašal Cvetković.

»Ne vem natančno, za kolono, v mesto.«

V tem hipu je po cesti navzdol pritekel odpotni orožnik s policijskim uradnikom. Cvetković se je obrnil proč od voznika, ki je svoj voz takoj pognal in z največjo hitrostjo skušal dohiteti kolono, ki ga je prehitela. Občutil je, da je napravil orožnik pogreško s tem, ker je sporočil vozniku, da je Cvetković tukaj.

Policijski uradnik je javil na Cvetkovičev vprašanje, da nima pojma o tem, kaj se je pripetilo, in kaj se še dogaja. Nihče ga ni bil poklical po telefonu, nihče ga ni obvestil.

Cvetković je naglo preudaril. Ili v vojašnice garde, je bilo morda tvegano. Kdo ve, kaj vse se dogaja pri gardi. Morda je ravno tam sedež vstaje. Tako se je kratko in malo obrnil in velel orožniku, naj mu sledi. S hitrimi koraki je šel po tihih cestah med spediimi vilami proti Banjici, kjer je hotel poiskati 18. peš-

polk, čegar poveljnik je bil njegov osebni prijatelj.

Toda komaj je napravil kakšnih sto korakov, je slišal za seboj bobnenje velikega tovornega avtomobila. Obrnil se je. Orožniki so stali okrog njega, pripravljeni na strel. Tovorni avtomobil se je bil s civilnimi zavorami ustavil pred skupino. V hipu je skočilo raz njega nekaj uniformirancev. Nek oficir je pristopil k Cvetkoviću in nameril pištolo proti predsednikovim prsim.

»Gospod predsednik, prosim da mi sledite!«

Orožniki so čakali na znak, da bi pričeli streljati. Cvetković je vprašal:

»Kdo vas pošilja?«

»Tega vam ne morem povedati, nikar se ne obotavljajte in pojdite z menoj.«

Sedaj je opazil Cvetković, da je bil častnik nek stotnik, očitno pijan. Noge so se mu šibile, in iz njega je puhtel oblak alkohola.

»Dobro, grem z vami.«

Vstopil je v voz in sedel med voznikom in stotnikom. V nagli vožnji je bučalo težko vozilo proti mestu, po dolgih cestah v smeri proti zemunskemu mostu. Cvetković je domneval, da je cilj vožnje poveljstvo zračnega orožja v Zemunu. Toda na mostu so voz ustavili. Nekaj kratkih povelj, in že se je voz obrnil ter z vratolomno hitrostjo hrumel zopet po cestah navzdol k poslopju generalnega štaba.

Ob isti uri je šel z naglimi, dolgimi koraki samotni pešec po nočnih ulicah. Klobuk si je bil potisnil globoko v obraz in visoko zavihal ovratnik plašča. Očitno se je izogibal temu, da bi preprekal močno razsvetljene trge ali ceste. Sedaj je bil dospel pod Topčiderski grč, se tam za trenutek ustavil in globoko zasopel. Pogledal je na uro. Kmalu je bila tretja ura. Luč cestne svetilke je padala na blede obraz: bil je minister dvora Antić.

Cvetković ga je bil vzbudil, na kar je poskušal dobiti zvezo z gradom, toda opazil, da

so telefonske zveze prekinjene, in je bil hitro odločen šel kar peš tja, ker tudi ni mogel telefonirati po svoj voz. Imel je namen, doseči vojašnico garde.

In zasopel je pol ure pozneje stal pred generalom Stajčcem, poveljnikom kraljeve garde. Na čuden način je bil general v svoji zelo razsvetljeni pisarni.

»Kaj se dogaja v Belgradu, gospod general?« je vprašal Antić hripavo in si s svojim svilenim robcem otiral mokro čelo, ker je bil še popolnoma brez sape od hitre hoje.

General mu je brez besedi izročil kos papirja. Bilo je pismo. Antić je pogledal na podpis, ki je stal lepopisno lepo na koncu besedila: major Ivan Knežević.

Pismo je bilo kratko. Knežević je obvestil svojega poveljnika, da je zapeljal svoj bataljon na ulico, ne da bi prejel kak ukaz svojega predstojnika, češ da mora to storiti, ker je njegova dolžnost, da kot domoljub z oboroženo silo izsili odstop vlade, ki je podpisala sramotni pakt z Oslo. Prosi generala naj mu oprosti njegovo samovoljno ravnanje, toda on ni mogel postopati drugače, in roti hkrati generala, naj se postavi na stran patriotskega pokreta.

Antić je pustil papir pasti.

»In kaj pravite vi k temu, general?«

General je molčal nekaj trenutkov, potem pa rekel počasi:

»Ne vem kaj se dogaja. Zbudili so me, da mi izročijo to pisanje. Pozneje sem zvedel, da je nek poročnik odvedel tudi od tukaj en vod gardne pehote. Med ljudmi je nastal nemir. Nekaj poveljnikov bataljonov je dalo zbuditi svoja moštva. Ne vem pa kaj naj storim, ker ne vem, kaj se prav za prav dogaja.«

»Toda nekaj moramo vendar podvzeti!« je nestrpno vzkliknil Antić.

»Seveda«, je pritrdil general, »toda najprej moramo vedeti, kaj se prav za prav dogaja. Prišlo je nekaj častnikov iz mesta, ki trdijo, da je vojaštvo prevzelo vso oblast v vsej državi, in da je kralj soglašal s tem.«

Antić je onemel.

»Kralj? To je vendar popolnoma izključeno. Gotovo je to general Simović in morda Ilić.«

Vrata so se naglo odprla. Velik in širok je priropotal general Kosić v sobo. On je bil spal zgoraj pri kralju na gradu Dedinju. Bil je tudi kraljev guverner in imel v gradu nekaj sob na razpolago. In tu so ga zbudili in obvestili, da se v mestu nekaj dogaja. Izbruhnili so nemiri, in vojaštvo se je vmešalo.

Nekaj kratkih vprašanj, in že je Kosić energično in smotno ter hladnokrvno izdal svoje ukrepe. »Pošljite takoj častnika po oba kraljeva namestnika Stankoviča in Petroviča. Zbudite takoj gardno topništvo, ki naj nastopi. Konjica naj tako oseda. Bomo že videli če ne bomo opravili s temi možakarji.«

Nedmočen mir in odločnost generala sta pomirila tudi poveljnika garde in Antića. In že nekaj minut pozneje sta bila tudi oba kraljeva sonamestnika v vojašnici.

»Simović dela svoj puč, je Kosić kratko rekel obema gospodoma. »Očitno ima nekaj odredov za sebe in zaseda z njimi najvažnejše točke mesta. General Leko je po mojih informacijah odhitel k 18. pešpolku, da ga postroji. Domnevno se Simović poslužuje gesla, da je kralj z njim. Moramo takoj h kralju in ga spraviti sem, da obdržimo gardo v rokah.«

Gospodje so soglašali s tem. In tako so se podali vsi skupaj gori skozi vojašnice v grad Dedinje. Kosić, kraljev vzgojitelj, je vstopil v Petrovo spalnico sobo. Oprezno ga je zbudil.

»Velikanstvo, oprostite, da vas budim, toda dogajajo se važne reči, ki nas siliijo k temu.«

(Dalje prihodnjič.)

Ein halbes Tagebuch / Von Bertl Petrei

Nun war er wieder ruhig geworden. Da saß er unbeholfen und hörte nach dem leisen Tromein der herbstlichen Regentropfen. Eine schöne Melodie, sagte er und lachte halblaut, eine sehr passende Melodie. Dann startete er auf seine Hand, die über die weißen Blätter des Tagebuches streichelte. Er beobachtete diese Hand, als gehöre sie nicht ihm. Diese fremde Hand hob die noch leeren Blätter und ließ sie einzeln wieder fallen. Ein schöner Blätterschwall. Wunderlich, daß sie leer bleiben sollten, leer und wesenlos. Da stand doch vorne oben: »Tagebuch meiner Liebe.« Er hätte ja damals auch... unserer Liebe schreiben können. Aber es war wohl so besser. Das kann man wohl sagen, höhnte er bitter. Da, die ersten Seiten des Buches hielten ja auch, was das erste Blatt versprach. Sie waren voll Liebe, voll Farbe, voll Sonne — oh, sie hielten es tausendfach.

Aber da war der Brief. Er holte ihn, den er vorher zornig zu Boden geworfen, wieder hervor. »Wenn sich zwei angehören wollen, müssen sie sich auch sehr liebhaben. Ich glaube aber, diese große Liebe Dir gegenüber fehlt mir.« Fehlt mir, fehlt mir, wiederholte er. Das nannte man also — das Ende? So kalte Worte zwischen zweien, die von Liebe und Ehe gesprochen haben? Sonderbar.

Weißt du noch, sagte er beschwörend, als müßte er ihr, die nicht da war, zwingend das alles wachrufen. Weißt du noch, wie wir über den kleinen See ruderten und ich im Schilf nach dir haschte, als wären wir Kinder? Du warst auch ein Kind, ein liebes unbefangenes. Mit diesem Spiel hatte das Spiel begonnen. Denn, ja da stand es — es war ein Spiel gewesen. Hatten sie nicht mit dem Freund darüber gelacht und eine Wette auf den Erfolg abgeschlossen. Er grubelte nach, wann es denn dann solcher Ernst geworden sei. Und er grubelte es doch nicht. Denn ist

es nicht jeden Spieles Schicksal, Ernst zu werden?

Und alle die folgenden heißen Sommertage. Wie hatte er sich gefreut, als er ihre Neigung erwachen sah. Kindisch gefreut, weil er es spürte, was sie selbst noch gar nicht spüren konnte. Was war sie doch für ein Mädchen. Schenkte sie ihm doch, was ihm noch keine schenken konnte, daß er werben durfte um sie. Werben, nicht ertändeln, erkaufen, erwarten.

Da war ja wieder jener Abend, träumte dir Mann am schweren Tisch mit dem Tagebuch und dem Brief, da sie seine von Ungeduld zu früh erzwungene erste Werbung erschrocken ablehnte. Der letzte Abend einer unwahrscheinlich schönen Reihe von Sommertagen, die sie gemeinsam verbracht. Die Arbeit daheim sog ihn wieder auf und gab ihm Raum. An einem der letzten Sommerabende kam sie dann zu ihm. Sie wußte es vielleicht nicht recht, warum. Aber sie gehörte ja zu ihm. War es nicht damals erst, daß Spiel zu Ernst wurde?

Draußen prasselte es an die Scheiben, der Wind schrie drohend und er mußte gehen, die Fensterläden zu schließen. Vorher sah er nach der Straße, von der der Regen hoch zurücksprühte. Wie oft war sie da heraufgekommen, wie oft war er, mit sorgendem Blick nach der Uhr, hinuntergeeil. Was hatte sie doch da noch geschrieben? ... diese große Liebe dir gegenüber fehlt mir. Ein einziges Mal habe ich so recht dieses hohe Gefühl gehabt, an jenem Nachmittage... Ja, das war ein wunderschöner Nachmittag gewesen. Tag und Abend hatten sich gerade vor ihnen mitten im Zimmer die Hände erreicht. Im blauen Licht wurde der enge Raum zur weiten Welt — zu einem kühlen See, zu einer geliebten Stadt, zu einer Waldblöße. Leise sprachen sie manches alltägliche Wort. Aber jedes ließ Glanz von dieser Stunde. Nur eines, das sie sagte, klang, wie

wenn etwas zerbräche und viele silbernen klingend zu Boden. Sie horchten ihm einen Augenblick nach, dann vergaßen sie es wohl. Nur da im Tagebuch stand am Schluß dieses Märchentages »Ich fürchte —« Was hast du gefürchtet? fragte er sich, aber das wußte er nicht mehr und auch das weiße Blatt da ahnte es nicht, denn es war nur mit Tinte geschrieben.

Ein einziges Mal, sagte sie? Und alles, was dazwischen war an Ausflügen, an Spaziergängen, an Theaterbesuchen, an Gesprächen? »Ich weiß, ich hätte es dir früher schreiben sollen.« Schrieb sie und »Vergiß, Vergiß alles.« Er wunderte sich, daß er den Brief nicht schmerzlicher empfand. Ja freilich, wie konnte er das. Er wußte doch, sie kam zurück zu ihm. Wie konnte er ohne sie sein und sie ohne ihn? Sie würde sich schon wieder selbst finden. Vielleicht wenn sie seinen Spruch von der Selbsterkenntnis wieder zu Gesicht bekam.

Er begann ein Lied zu pfeifen und riß dabei den Brief in lauter kleine Stücklein. Dann schnitt er das Blatt aus dem Tagebuch, das, wo er draufgeschrieben hatte: »Nun bin ich wieder allein. Sinnlos allein mit diesem halben Tagebuch.« Sorgfältig entfernte er das Blatt gegenüber und kratzte die Papierreste von der Klammer. Dann öffnete er die Fenster und Läden, denn es hatte zum Regnen aufgehört. Durch die vom Regen gelichteten Wolken fiel Licht.

Unten klang ein Schritt auf der Straße.

Chinesische Weisheit

Um einen Baum auszugraben, mußt du an der Wurzel beginnen.

Ein bißchen Ungeduld verdirbt große Pläne.

Wenn du unablässig eine Eisenstange schleifst, kannst du eine Nadel daraus machen.

Worte sind leer, aber der Schreibpinsel hinterläßt Spuren.

Ein guter Redner ist nicht soviel wert wie ein guter Zuhörer.

Hat man mit einem Wort keinen Erfolg, so nützen zehntausende nichts.

Türme mißt man an ihren Schatten, große Männer an denen, die übel von ihnen reden.

Ohne klaren Spiegel kann eine Frau nicht wissen, ob der Puder glatt ist auf ihrem Gesicht; ohne wahren Freund kann der verständige Mann nicht wissen, welche Fehler er hat.

Der Mensch sieht den Gewinn, nicht die Gefahr.

Die Vergeltung für Gut und Böse ist wie der Schatten, der dem Körper folgt.

Betrachte die Vergangenheit und du wirst die Zukunft kennen.

Mitgeteilt von H. B. Wagensell

Mondnacht

Wenn in sternenklaren Nächten

Wir die Wälder still durchschreiten,

Wenn in silberhellen Bächen

Sprudelnd ihre Wasser gleiten,

Wenn der Mond in ew'gen Bahnen

Hoch am Firmamente schwebt,

Und ein sehnsuchtsvolles Ahnen

Sanft in hohen Wipfeln webt,

Schlagen süß die feinsten Saiten

Unsrer beiden Herzen an.

Welten, Gott und Ewigkeiten

Sind in unsrer Brust gebannt.

Hat der Mond uns aufgetan

Dieses heil'ge Land zu schauen,

Doch was unsre Herzen sahn,

liegt in Deinen Märchenaugen.

Iz naše listnice

Iz kroga naših čitateljev

Titu in tovarišem!

Iz krogov naših bralcev smo prejeli tale za razpoložene prebivalstva na Gorenjskem značilni dopis:

Gospodje komunisti! Če Vas smem tako imenovati, ali bolje bo, če Vas nazovem: prokleti uničevalci naroda, morilci svojih bratov — to Vam pišem za praznike, če verujete še sploh kaj v praznike, na tiste praznike, ki so vsakemu poštemu človeku, vsakemu tistemu, ki veruje v pravičnost sveta, v pravičnost usode, najbolj sveti, — to pišem Vam, ki ubijate moške, očete, žene in otroke. Vam, Vi hinavci in prilizovalci Moskve. Naj Vam bo, saj ne zaslužite drugega, kot da Vas kroga pravičnega izbrise z zemeljske oble — to Vam za čestitke za praznike.

Gospodje Angleži in Amerikanci, ti navadni hlapci debelega krvoločnega Stalina, ti so Vam obljubljali prostost, lepo urejeno Jugoslavijo, ti so Vam obljubljali blagostanje in danes ti izvrški človeškega sveta, ki niso nič drugega kot sužnji Moskve in ne znajo kljub svoji premoči drugega, kot da prikrijevajo rabljo Stalina, ti so Vam obljubljali vse in danes so Vas zapustili, zapustili so tistega, ki je bil včasih ideal — našega nekdanjega Petra, ki je danes postal hlapec gospoda oziroma morilca Hrvata Broza — po domače ali po morilsko Tita. Ta naš Peter se je uklonil tistemu človeku, ki je imel svoj sedež v Jajcu — živel je tam kot bubreg v loju — danes pa beži po hostah in hribih ter begovih kot zver pred avico, ki ga bo nekega dne gotovo dosegla — vse tiste, ki se imenujejo člani njegove lade.

Gospod Broz — morilec Tito, želi si hvale in činov, od dneva v dan večjih, danes že maršal morilec — beži po svoji prvi seji vlade v bregove, kot tudi vsi njegovi člani, in ta morilec naj bo naš vodja, jaka zver v človeški podobi. Če bi pri Novem mestu deset minut prej prišle nemške oborožene sile, pa bi ga bile ujele, tega zajca, ki se vsak čas vozi v drugem avtomobilu, samo da ga pravica orožja ne bi spoznala. Zver, zverinska, ta bo dajal naloge, naj se morijo naši otroci, naše žene, noseče matere in pobija in požiga vse, kar je nam najbolj sveto. O, nemoj, da se brineš — bestijo Tito, ništa ti ne hašni, da nas unišavaš, ali jednog dana češ ti da vidiš pred nama svima, koji želimo na Balkanu mir, koji želimo, da se brinemo za našu porodicu, koja je nama svima sveta i prvi ideal, a Ti, Ti nisi drugo nego maršal svih zveri u ljudskoj maski, nisi drugo nego da te ubijemo, kao što ubijah nas poštene ljudi, koji želimo mir i pravednost.

Pa če smo že tako daleč še malo več:

Toda, misliš Ti, Ti prokleti izrodek Tita, da so to zbilja Tvoji prijatelji, zar misliš da češ Ti u slučaju, ako Moskva bi mogla pobediti, zbilja igrati nekaku ulogu? Zar ne vidiš, da si začeta igra neka od Moskve, a ako kada pobedi, onda češ biti — i ako danas maršal — sa Tvojim veleštovanim i zvjerskim parlamentom — ništa drugo nego rob Moskve.

Kakor so Angleži in Amerikanci zapustili svojega izvoljenega glavarja vsejugoslovanke vojske Mihajloviča, tako bo tudi Tebe nekega dne Moskva zapustila in videl boš, kaj bo potem. Toda tega se mi pošteni delavci, oskrbovalci svoje družine, ki nam je edino sveto, ne bojimo, bojimo se pa le, da morda le nisi tako slab, da se Te, morilec Tito ne bi dalo izpreobrniti. Zal mi je, da ne morem temu morilecu tega osebno povedati, čeprav ga poznam, vendar bi mu šepnil v uho, kar mu ne bi bilo prijetno.

Zadela Te bo kazen, kot vse take, ki so svoj narod zapustili. In kdo bo izrekel to kazen? Izrekel bo kazen eden, ki Ti je vedno za petami. — In to je nemška vojska. Zaponni si to, dragi gospod Tito, da Ti kazen ne bo ušla in da boš nekega dne visel na sredi trga tam, kjer si imel prvo sejo svojih parlamentarcev. To Ti pa lahko prištem.

Ti si danes zaslepljen od Tvojih — tovarišev iz Moskve, kadar pa boš uvidel, kdo je močnejši se boš kesal. Če si tako mogočen, zakaj si pa bežal iz prestolice Tvoje, Jajca. In upam kljub temu, da Te bo to pismo že dobilo na pravem mestu, saj Ti imaš dosti Slovencev v svoji vladi.

Vsi Vi v hostah, ki ste šli prostovoljno ali ste bili odpeljani — še imate čas, vrnite se, ker se ne bo tako kmalu Moskva zmagala, kot so Vam obljubljali — ali ni lepše domače ognjišče kot pa — hosta, sneg, mrz, nimaš kje spati, suženj moraš biti in drugo. Vrnite se domov!

Naši vojaki pozdravljajo domovino

Z Norveške: Stanjko Jernej, Starec Valentin, Vaupetič Viktor, Vrankar Albin, Burja Mirko, Humer Maks, Bergant Anton, Bergant Franc, Učakar Karl, Učakar Franc, Jarc Franc, Petač Mirko, Stare Ivan, Mali Anton, Drole Albin, Nemec Emil, Eržen Ludvik, Čeh Jernej, Kostomal Karl, Rožič Karl, Cihermann Jože, Svab Janez, Frantar Anton, Zajc Jože, Rogel Anton, Omelec Anton, Ropret Anton, Pirnat Ivan, Stefane Ivan, Haiduk Valentin, Strelec Alois, Demšar Albin, Koderman Anton, Guček Stanislav, Burjan Franc, Bauman Jože, Resman Jože, Avgustin Ivan, Leber Franz, Semeš Mirko, Zorko Anton, Hois Franc, Peserle Ivan.

Z Vzhoda: Petritsch Johann, Zirklach; Kritsch Franz, Lausach; Knifitz Stane, Ober Benitz; Rovalar Gregor, Langenfeld; Janscha Rudi, Lengenfeld; Lahowetz Leopold, Stroheim; Pototschnig Rudolf; Selz; Jager Franz, Georgen Tei; Valletvitz Viktor, Scheraunitz; Anton Jekowetz, Lausach; Sehorl Ivan, Götlich; Ach bel Veldes; Werhuz Ivan, Mannsburg; Markem Alois, St. Georgen.

V novo leto stopajmo s pogumom in zaupanjem!

Zopet je minulo leto trdega boja. Nemški narod je odbil s težkimi žrtvami naval divjih krdel z Vzhoda, kot doslej že tolikokrat v zgodovini. Prostovoljci vseh evropskih narodnosti so se pogumno udeleževali hudih obrambnih bojev, da bi tako skupno z nemškimi vojniki odvrnili najstrašnejše od domov in kmetij, žen in otrok v domovini. Če so bili v prejšnjih stoletjih Huni, Avari in druge uničujoče množice z Vzhoda tiste, ki so hotele potepati evropske kulturne narode, so to danes Stalina, boljševiška krdela. Kot takrat, leži tudi danes glavno breme obrambe na ramenih Nemcev in mnogi tisoči nemških vojakov so dali svoje življenje za obstanek evropskih kulturnih narodov v borbi proti temu rdečemu navalu. Kakor takrat se mora tudi danes zločiti naval teh na pol ljudi, ako hočejo kulturni narodi živeti in izvršiti svojo zgodovinsko nalogo. Sicer bi zgodovina zgubila smisel.

Boljševiške tolpe so pod Titovim vodstvom na delu in segajo do Gorenjske. Kar je Slovence s težkim trudom zgradil zase in svoje otroke, brezobzirno razdira ta sodrga. Mnogim družinam na Gorenjskem so prizadejale te tolpe s svojimi strašnimi umori in ugrabljenji težko bol. Plameneče svarilo nam nudi južnoitalijanski primer. Lakota in težke kužne bolezni se širijo med južnoitalijanskim narodom, medtem pa vlačijo njihove otroke v sovjetski pekel. Tu nam je dan nazoren zgled, kako se mora narod, ki daje s svojo pomankljivo voljo za obrambo Anglo-Amerikancem priliko za ustalitev, za to pokoriti. Zato moramo paziti in se vsemu izogniti, kar bi moglo kakorkoli koristiti Anglo-Amerikancem ali boljševikom. Gorenjska se nahaja v

dobrem varstvu okrilja Reicha. Prebivalstvo te lepe dežele ima delo in kruh, stalne cene, podporo in pomoč, kot vsak nemški državljan, po Reichsnährstandu, NSV, pomoči za otroke, ženitnih posojilih itd. Pogled v Ljubljano k sorodnikom in primerjava potrjuje ta trditve: »Na Gorenjskem nam gre dobro.«

Tako se hočemo ob prehodu v novo leto v tem primerjavi tesneje združiti. Zaslepljenim bomo skušali še enkrat pomagati. Kdor pa stoji kljub vsemu ob strani ali celo podpira boljševiške tolpe, je sovražnik te dežele in njenega prebivalstva.

Ob prehodu leta se zahvaljujemo Führerju Adolfu Hitlerju, da je vzel Gorenjsko v svoje red ustvarjajoče roke in s tem prihranil prebivalstvo mnogo nadlog in bede. Res so povzročile tolpe mnogim gorenjskim družinam težko bol in mnogi žalujejo za svojimi umorjenimi ali odvedenimi svojci. Toda nemške v deželo poslale moči so te teroristične tolpe vedno znova razbile in odvrnile nadaljnje zlo od prebivalstva. Na pragu novega leta je pač prikladno enkrat presoditi same sebe in v hvaležnosti skleniti najboljše za novo leto.

Vsi, ki imajo v sebi le še iskrico čuta za dostojnost in za človeško dostojanstvo, stoje v strnjenih vrstah v borbi proti boljševizmu in njegovim angloamerikanskim pomočniki. Adolf Hitler bo s svojo nemško vojsko zlomil boljševiški naval in ta bič odvrnil od Evrope. Da se pa vsak udeleži ta borbe, ni samo nujnost samohranitve, marveč je samo ob sebi upadna dolžnost vsakega posameznega pripadnika enega izmed evropskih kulturnih narodov.

H. O.

Aus dem Kreise Krainburg

Krainburg. (Apel v obratu.) V četrtek, dne 30. 12. 1943. se je vršil v sejni dvorani Landratsamta v Krainburgu apel uslužbencev blagajne socialnega zavarovanja, ki se ga je udeležilo okrog 100 uslužbencev glavne uprave in upravnih mest. Vodja blagajne, upravni ravnatelj Tropper, je podal pregled o storjenem delu in stanju blagajne, ki je kljub znatnemu povišanju in razširjenju dohoda in absolutno varno proti vsaki krizi. V svojih nadaljnjih izvajanjih se je govornik potem dotaknil sedanjega političnega položaja in prepričevalno obrazložil, da se more sedanja svetovna vojna končati samo z zmago Velikoneemškega Reicha, s čimer bo pa potem tudi zagotovljen obstoj gorenjskega ljudstva. Apel je zaključil Betriebsobmann Spök, ki se je zahvalil Gefolgshausführerju in vodji blagajne za vse, kar je storil za uslužbenec v preteklem letu in v svojstvu kot poverjenik za socialno zavarovanje pri Chefu der Zivilverwaltung za vse tvorne ljudi na Gorenjskem; obljubil je tudi nadaljnjo zvesto pokorščino.

St. Martin unter dem Großgallenberg. (Vaška kronika.) Obratovanja in lastnik nekakega podjetja v Taznu, Johann Seunig, je svoje delavstvu omogočil na svoje stroške obratni izlet na priključni Großgallenberg. — Še vedno prizadeva Frauenschaft iz občine St. Martin je mogla tudi letos obdarovati otroke z igračami.

St. Martin u. d. Großgallenberg. (Svarilo.) Med ruševinami gradu Rutzing in obeh gospodarskih poslopih se vidi postopati ljudi, ki jih žene tja samo radovednost. Radi velike nevarnosti, da se zidovje udre, se nujno svari pred vstopom v poslopja. Tudi se opozarja, da poslopje, če je že pogorelo še ni nehalo biti privatna last.

Kreis Stein

St. Martin b. Littai. (Iz vaške kronike.) Nedavno je umrl v Podroju znani gospodar Franz Mandel, pd. »Jurmans«, za pljučnico; prepozno poklicani zdravnik ni več mogel pomagati očetu številnih mladoletnih otrok. Tudi 90 letna Gertrud Großnik in posestnica Paula Supantschitsch, obe iz St. Martina, sta umrli za isto boleznijo. — Hitler-Jugend iz St. Martina je priredila v decembru dve večji samostojni prireditvi v prostorih KVB. Obe prireditvi, ki sta se vršili v popolnoma zasedenih dvoranah, sta bili deležni obilnega priznanja, posebno mladina je z navdušenjem sprejela razne vesele prizore. — Obmejna carinska straža je kljub svoji stalni naporni službi izročila Stellv. Kreisleiterju Pg. Haberlu izreden dar za WHW v znesku RM 5000. — Dario so zbrali poleg ostale zbirke za Kriegs-WHW. Fronta in domovina sta neločljivo povezane.

750 milijonov vitaminskih tablet za obrate

Izreden dvig tvorne sile - Inozemstvo in rokodelski tvorni obrati so vsteli

V različnih kemičnih tovarnah Nemčije izdelujejo trenutno milijone vitaminih tablet in prvič se izdeluje za to vitaminsko akcijo DAF tudi drožje. Vsebujejo vitamin B in C in so sestavljena po postopku prof. Morella, ki se je po znanstvenih preiskavah posebno dobro obnesel. Na univerzitetnem inštitutu za prehranjevalno vedo v Berlinu je preiskal prof. Bommer po nalogu urada za zdravstvo in zaščito naroda, uspehe prve polizkusne akcije in je ugotovil, da so vitaminske akcije potrebne vsako zimo in v mesecih, ko je malo sonca in zelenjave, da se tako prepreči obolenja delavstva.

Popolnoma nedvoumen uspeh

Dosedanje akcije, katere so morda obrati izvedli z neko skepsis ali celo z omalovaževanjem, so vodile deloma do prav presenetljivih zaključkov. Tako je zdravnik nekakega obrata javil, da na podlagi natančnih ugotovitev v tej zimi pri treh četrtinah osebja ni opazil pojavov gripe, in tudi ostalih običajnih obolenj radi prehlada je bilo razmeroma manj. V drugih obratih so na podlagi krivulj opravljenega dela nadzorovali pojave utrujenosti, ki je imela doslej v mesecih december do marca in aprila za posledico razločen padec celotnega dela. 60 odstotkov obratov iz te skupine je javilo znatno zmanjšano utrujenost uslužbencev. Prihajala so tudi poročila o nazadovanju pojavov revmatizma, boljsem spanju in večanju teka. Znanstveni dokaz, da vsebuje kri vitamine, so lahko povesli neoporečno dognali. Pri učenih, ki so jih eno zimo oskrbovali z vitamini, se je pojavilo v nasprotju z primerjalno skupino, ki ni dobila tablet, polovico manj obolenj. Dokaz o pomenu vitaminov je bil tu. Med tem je tudi uspelo tako poenostaviti krivno preiskavo na vitamine, da jo lahko zelo enostavno izvede pomožno osebje zdravniškega obrata s preiskavo po vrstnem redu.

Sedaj na veliko

Urad za zdravje in zaščito naroda je sedaj vpeljal vitaminske akcije v velikem. Za v letu 1943/44 se je razdelilo v vojnovažnih obratih približno 300 milijonov tablet. V vojni zimi 1943/44 se bo akcija še zvečala. 750 milijonov vitaminskih tablet in tudi drožja se bo razdelila. Poleg delavcev v oboroževalni industriji in vojnovažnih podjetij pridejo na vrsto tudi

vojnovažni rokodelski obrati. Pravtako bo oskrbljena tudi rečna plovba. Da bodo v prvi vrsti oskrbovani po zraku ogroženi kraji, je samo ob sebi umerno, prav tako se bo začela posebna akcija za Zasad.

Tudi inozemska organizacija se bo vključila

Prvič se je priključila vitaminski akciji tudi inozemska organizacija. V pokrajinah, kjer je malo sonca, na pr. na Norveškem in v Danski se razdeljujejo vitaminske tablete. Zanimivo bi bilo opazovati, kako se tam obnesejo te zdravstvene odredbe, kajti doslej so znana samo izkustva iz Nemčije in to po tukajšnjih klimatičnih in pokrajinskih razmerah. Nemška kemična industrija, ki je sedaj v vojni obsežno zaposlena v vojnem gospodarstvu, razvija tako tudi v farmacevtskem področju najvišjo dejavnost za nemško civilno prebivalstvo, popolnoma v nasprotju s kemično industrijo v sovražnih državah, ki ne morejo oskrbeti niti svojih vojakov z najvažnejšimi zdravili. O kakih uredbah za preprečenje obolenj pa sploh ni govora.

Inozemski delavci bodo priključeni

V krog, ki se bo oskrboval z vitamini, bodo priključeni tudi inozemski delavci iz vojnovažnih industrijskih panog. Celotni delavci z Vzhoda, ki delajo v rovu bodo prejeli tablete. S tem daje nemška socialna politika zopet pri-

Ob zračnih napadih se pokažite srčne, neustrašene in odločne!

Najdene izstrelke, ki niso eksplozivni ali druga odvržena sredstva, prijavite čimprej najbližji orožniški postaji.

mer za to, da uživajo vse tiste moči, ki delajo v Evropi za zmago, isto socialno skrbstvo kot nemški delavci.

15. januarja 1944. se prične izdaja tablet in bo trajala do 15. aprila. Potem bo zopet trg oskrbljen z naravnimi nosilci vitaminov s sočivjem in sadjem, da bo tako vsebovala hrana v gospodinjstvu in skupni oskrbi zadostno naravnih vitaminov in je sintetična izdelava odveč.

Im Brennpunkt des Tages

V žarišču dneva

Rationen in der 58. Zuteilungsperiode

Obroki v 58. dodelitveni periodi

Von zuständiger Stelle wird mitgeteilt, daß die Lebensmittelrationen der gegenwärtigen 57. Zuteilungsperiode auch in dem 58. Zuteilungsabschnitt, der vom 10. Jänner bis 6. Februar 1944 läuft, gelten. Eine Änderung tritt nur dadurch ein, daß die unveränderte Nährmittelration von 600 Gramm in voller Höhe in Getreidenährmitteln verteilt wird. Die Zuteilung von Kartoffelstärkeerzeugnissen entfällt. Demgemäß ist auf den Abschnitten N 23 und N 24 der rosa Nährmittelkarten bzw. N 11 und N 12 der blauen Nährmittelkarten SV/G der Ausdruck „St“ weggefallen. Die Ration an Teigwaren ist unverändert geblieben. In den Gebieten, in denen die rosa Nährmittelkarten 12 „T“-Abschnitte enthalten, sind nunmehr auch die Abschnitte N 11 und N 12 der blauen Nährmittelkarte SV/G mit dem „T“-Ausdruck versehen worden. Ferner ist hervorzuheben, daß auch in der kommenden 58., ebenso wie in der 57. Zuteilungsperiode auf den über 62,5 Gramm Kakaopulver lautenden Abschnitt der Reichsfettkarte für Kinder bis zu 14 Jahren an Stelle von Kakaopulver 50 Gramm Tafelschokolade im Rahmen der bei den Verteilern vorhandenen Vorräte bezogen werden können.

Vesti iz Ljubljane in okolice

Zaradi navijanja cen in verženja je bilo nedavno v Ljubljani obsojenih 90 oseb na skupno denarno globo 12.000 lir. Med temi jih je 51, ki so morale plačati 84.000 lir denarne globe, ker so navijale cene in prodajale razna živila po pretirano visokih cenah. Mnogo je med njimi gostilničarjev, ki so skupno plačali 37.500 lir globe. Zaradi nabave mesa brez dovoljenja je bilo kaznovanih 11 oseb na 10.000 lir.

Rojstva, smrti in poroke v Ljubljani. V zadnjih štirih mesecih je bilo v Ljubljani 319 rojstev, 248 smrti in 177 porok. V tem času so se rodili trije dvojčki.

Zaplenjena imovina komunistov. Z odlokom šefa pokrajinske uprave je zaplenjena imovina komunistov Svetka Franca, delavca in strokovnega funkcionarja, stanujočega v Ljubljani, Miklošičeva cesta 22-III, z vsemi običajnimi pravnimi posledicami.

Zaplenjeno je premoženje komunistov Božidarja Jakaca ter njegovih rodbinskih članov po običajnem postopku o zaplenbi premoženja upornikov.

Izplačilo medz rodinam v Nemčiji zaposlenih delavcev. S pristojnega mesta poročajo, da bo v kratkem mogoče izvršiti plačila predumov na mezde delavcev, ki so zaposleni v Nemčiji. Že v prihodnjih dneh se bodo v Ljubljani preko Hranilnice ljubljanske pokrajine izplačevali predumi na pričakovane mezde in sicer v višini 1000 lir za rodbine, katerih možje delajo v Nemčiji in po 500 lir za rentnike, ki imajo terjatve nasproti nemškimi zavodom za socialno zavarovanje. Izplačilo se bo izvršilo onim pripadnikom rodbin, ki predlože bančna potrdila, iz katerih so razvidna prejšnja plačila in potrdilo sindikata o tem, da so delavci defansko zaposleni v nemški državi. Rentniki pa morajo predložiti rentni odlok in dokazilo o zadnjem izplačilu.

Izključena. Slovensko agronomsko društvo je izključilo bivšega kmetijskega referenta pri ljubljanskem mestnem poglavarstvu inž. Josipa Levstika ter komisarja »Prevođača inž. Jožeta Berkočpa zaradi aktivnega sodelovanja s komunisti.

Komunistična katastrofa v Kočevju. V Ljubljani se je te dni mnogo namigavalo na kritičen položaj domobrancev v Kočevju. Nakateri so celo govorili o novem Turjaku. Pokazalo se je, kakor že tolikokrat, da ljudski glas v sedanjih izrednih časih ni zmerom božji glas. »Poraze domobrancev in Nemcev se je izpremenil v katastrofo komunistov. Njihova velikanska premoč — število napadajočih tolp so cenili na 3000 mož — je sicer maloštevilno posadko v kočevskem gradu spravila v nevaren položaj, a še preden je postalo kritično, so prihiteli na pomoč nemški tanki in pogladi razbojnice v beg. Po poročilu srednjega »Slovenca« so komunisti zgubili okoli 500 ljudi. Kočevje je od tolovajskega napada hudo trpelo: mnogo hiš je zažganih, vse mesto, do koder so bili komunisti prodrli pri napadu, pa izropano.

So svetu

Kljub vojni porabi Belgija še danes procentuelno največjo količino piva. Letna povprečna potrošnja znaša še vedno 167 litrov na osebo, torej približno dvakrat toliko kot pa je poraba v Angliji in Nemčiji, obeh največjih potrošnic piva. Pred vojno se je zvarilo v Belgiji letno 14 milijonov hektolitrov piva, danes znaša produkcija 60 odstotkov tega. Pivo je vsebovalo pred vojno 3 odstotke alkohola, sedaj niha med 0,8 in 1,7 odstotka. V Belgiji je bilo pivovarstvo pred vojno važen del gospodarstva.

Indijski učenci, profesor Kayrabha je izračunal, da je po mrčesu povzročeno uničenje mnogo večje, kot pa uničenje po vojnah in tudi po sedanjih vojni. Samo v Indiji, n. pr. umre letno milijon ljudi radi boleznimi ali okuženji, ki so jih povzročili pliki žuželke. Tudi stvarna škoda, ki jo povzroča mrčes, je ogromna in znaša samo v Indiji letno 2,5 milijardi nemških mark. Največkrat prenaša mrčes malarijo. Po celem svetu oboli letno približno 100 milijonov ljudi za malarijo in od teh jih 10 odstotkov podleže bolezni. Tudi kugo, legar in kolero razširjajo najpogostejše žuželke. Profesor Kyraha ugotavlja, da ni nič manj kot stotisoče vrst žuželk, od katerih je znanih doslej samo 40.000 vrst. Po tej vojni bo ena največjih nalag človeštva ta, da se bo zavedlo nevarnosti, ki mu grozi od mrčesa in da bo proti njemu potrebno ukrenjeno, pravni indijski učenjak.

AMTICHE BEKANNTMACHUNGEN

Bekanntmachung

Die Einlösung der zur Zeit im Umlauf befindlichen Petroleumberechtigungsscheine der Serie „H“ (gelbes Papier mit rotem Aufdruck) kann seitens der Petroleum-Groß- und Einzelhändler dem Verbraucher gegenüber bis zum 31. Jänner 1944 erfolgen.

Unter Aufhebung der bisherigen Bestimmungen werden die Petroleum-Großhändler ermächtigt, die von den Petroleum-Einzelhändlern vereinnahmten und belieferten Petroleum-Berechtigungsscheine der Serie „D“, „E“, „F“, „G“ und „H“ noch bis zum 31. März 1944 entgegenzunehmen und zu belieren.

Der Reichsstattthalter — Landeswirtschaftsamt für den Wehrwirtschaftsbezirk XVIII.

Neuregelung des Kleinverkaufs von Tabakwaren

Für den Bereich des Wehrwirtschaftsbezirks XVIII (das sind die Reichsgaue Salzburg, Steiermark, Kärnten und Tirol-Vorarlberg) und mit Zustimmung der zuständigen Chefs der Zivilverwaltung auch für die Untersteiermark und die besetzten Gebiete Kärntens und Krains wird amtlich verordnet:

Für den Vor- und Rückgriff von Tabakwaren gelten vom Beginn der Gültigkeit der neuen Raucherkarten (10. Jänner 1944) an folgende Bestimmungen:

Bei Stranztabak ist der Vorrat auf Abschnitte der Raucherkarte bis zum Ende der Laufzeit der Raucherkarte, bei anderen Tabakwaren für 12 Tage gestreckt. Es dürfen daher bei letzteren Tabakwaren außer dem Doppelabschnitt, der das Datum des Einkaufsfalles trägt, jeweils noch 6 unmittelbar darauffolgende Doppelabschnitte einzeln geteilt werden. Ein Vorrat auf eine noch nicht fällige neue Raucherkarte ist in jedem Fall unzulässig.

Dagegen ist ein Rückgriff auf Abschnitte der Raucherkarte innerhalb ihrer Laufzeit unbeschränkt zulässig.

Die Abschnitte VII—XI der „M“-Karte und VII—IX der „F“- und „P“-Karten können ab sofort bis einschließlich 9. Jänner 1944 beliefert werden.

Zu widerhandlungen werden nach den Bestimmungen der Verordnungen über Strafrecht vom 6. April 1940 (RGBl. I, S. 40) in der Fassung der Verordnung vom 26. November 1941 (RGBl. I, S. 134), § 1 bis 3, bestraft.

Der Reichsstattthalter — Landeswirtschaftsamt für den Wehrwirtschaftsbezirk XVIII.

Der Bürgermeister der Stadt Krainburg, 30. Dezember 1943.

Kundmachung

Die Hausbesitzer, deren Stellvertreter oder Hausverwalter haben mit den in den Häusern befindlichen Hauslisten zwecks Überprüfung derselben beim Einwohnermeldeamt der Stadt Krainburg, in Krainburg, Adolf-Hitler-Platz Nr. 1, ebenerdig, Tür 1, und zwar wie folgt, an den nachstehend angeführten Tagen während der Amtsstunden von 8 Uhr bis 12 Uhr und von 16.30 bis 17.30 Uhr zu erscheinen. An Samstagen entfallen die Nachmittagsamtsstunden.

Montag, den 10. Jänner 1944: Adolf-Hitler-Platz
Dienstag, den 11. Jänner 1944: Schillerstraße und Valvasor-Platz
Mittwoch, den 12. Jänner 1944: Hinterhausgasse und Postgasse
Donnerstag, 13. Jänner 1944: Goethe-Platz und Geyerstraße
Freitag, den 14. Jänner 1944: Am Baumgarten
Samstag, den 15. Jänner 1944: Am Viehmarkt, Schloßweg und Bahnhofweg

Montag, den 17. Jänner 1944: Bergstraße
Dienstag, den 18. Jänner 1944: Sawestraße
Mittwoch, den 19. Jänner 1944: Layergasse
Donnerstag, 20. Jänner 1944: Albrecht-Dürer-Gasse und Auf der Bastei

Freitag, den 21. Jänner 1944: Jahngasse, Laibacher Straße und Seelandstraße von Nr. 1 bis 40
Samstag, den 22. Jänner 1944: Reiterdurchlaß und Am Felsen
Montag, den 24. Jänner 1944: Sawa-Vorstadt
Dienstag, den 25. Jänner 1944: Kankerweg und Kochgasse
Mittwoch, den 26. Jänner 1944: Vogelweidgasse und Karawankenstraße

Donnerstag, 27. Jänner 1944: Veldner Straße und Alte-Post-Gasse
Freitag, den 28. Jänner 1944: Fröhelgasse, Horst-Wessel-Platz und Seelandstraße v. Nr. 41—80

Samstag, den 29. Jänner 1944: Steinerstraße und Gartengasse
Montag, den 31. Jänner 1944: Seelandstraße von Nr. 81 bis 129
Dienstag, den 1. Februar 1944: Gallenfelder Straße, Trilavstraße und Feldweg

Mittwoch, den 2. Februar 1944: Alte Straße und Am Weiher
Donnerstag, 3. Februar 1944: Goldenfeld, Zum Wasserturm und Wickstraße

Freitag, den 4. Februar 1944: Badgasse und Habichtgasse
Samstag, den 5. Februar 1944: Sperberggasse
Montag, den 7. Februar 1944: Falkendorf
Dienstag, den 8. Februar 1944: Grubendorf
Mittwoch, den 9. Februar 1944: Am Hang von Hausnummer 1 bis 60

Donnerstag, 10. Februar 1944: Am Hang von Hausnummer 61 bis 120
Freitag, den 11. Februar 1944: Am Hang mit den noch nicht genannten Hausnummern, hierbei ist auch inbegriffen die Wohnsiedlung „Neue Heimat“

Samstag, den 12. Februar 1944: Am Strand
Montag, den 14. Februar 1944: Falkendorf
Dienstag, den 15. Februar 1944: St.-Margareten-Berg
Mittwoch, den 16. Februar 1944: Wart von Hausnummer 1—100

Donnerstag, 17. Februar 1944: Wart von Hausnummer 101—200
Freitag, den 18. Februar 1944: Wart von Hausnummer 201—300
Samstag, den 19. Februar 1944: Wart von Hausnummer 301—400
Montag, den 21. Februar 1944: Wart mit den noch nicht genannten Hausnummern sowie Neubauten, welche bis heute noch keine Hausnummern erhalten haben.

Ich mache die Hausbesitzer, deren Stellvertreter oder Hausverwalter nochmals aufmerksam, daß die Vorlage der Hauslisten unbedingt zu erfolgen hat und werde ich im Falle einer unbeschränkten Nichtbefolgung dieser Anordnung mit der Bestrafung vorsehen.

Der Bürgermeister: gez. Mörth.

Schweinefleisch statt Butterschmalz

Das Landesernährungsamt Kärnten gibt für den Reichsgau Kärnten und als Referat Ernährung und Landwirtschaft des OZ für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains bekannt:

In der 58. Zuteilungsperiode, das ist vom 10. Jänner 1944 bis 6. Februar 1944, erhalten die Versorgungsberechtigten über 14 Jahre auf den Bezugsabschnitt 58 der Reichsfettkarten über 90 Gramm Butterschmalz 250 Gramm Schweinefleisch an Stelle von 90 Gramm Butterschmalz. Die Bezugsabschnitte über 90 Gramm Butterschmalz der Reichsfettkarten für die 58. Zuteilungsperiode sind wie Fleischkartenabschnitte abzurechnen, wobei sie mit 250 Gramm Fleisch bewertet werden. Die Bestellscheine 58 über 90 Gramm Butterschmalz sind ungültig und dürfen nicht von den Karten abgetrennt werden. Für die über 100 Gramm Butterschmalz lautenden Bezugsabschnitte und Bestellscheine der Fettkarten SV 1 und SV 5 gilt diese Regelung nicht.

Klagenfurt, den 3. Jänner 1944.

Landesernährungsamt Kärnten.

Po dolgotrajni bolezni je mirno v gospodu zaspal naš dobi soprog in stric gospod

Dolschan Franz p. d. Lestar.

gostilničar in posestnik v Radmannsdorfu v starosti 71. let.

Pogreb pokojnika je bil v torek, 4. januarja 1944, ob 3. uri popoldne izpred hiše založiti na farno pokopališče.

V Radmannsdorfu, 3. I. 1944.

žalujoda soproga Maria roj. Artelj ter ostalo sorodstvo.

Honigzuteilung an Kleinkinder

Das Landesernährungsamt Kärnten gibt für den Reichsgau Kärnten und als Referat Ernährung und Landwirtschaft des OZ für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains bekannt:

In der Zeit vom 21. Februar bis 4. März 1944 werden an die Kleinkinder im Alter von 0—3 Jahren je 250 Gramm Bienenhonig (Naturhonig) ausgegeben. Die Verteilung des Honigs wird durch Vorbestellung geregelt. Aus technischen Gründen können nur in größeren, zentral gelegenen Orten Lebensmittelhandelsbetriebe (diese sind am Schluß angeführt) in die Honigverteilung eingeschaltet werden, bei welchen die Vorbestellung in der Zeit vom 4. Jänner bis 23. Jänner 1944 getätigt werden kann. Für die Vorbestellung ist der Abschnitt N 36 der Nahrungsmittelkarte für Kleinkinder von 0—3 Jahren für die 58. Zuteilungsperiode zu verwenden. Die in die Honigverteilung eingeschalteten Kleinverteilern trennen denselben anlässlich der Vorbestellung ab und versehen gleichzeitig den Stammschnitt der genannten Karte mit ihrem Firmenstempel. Die Karteninhaber müssen den so gekennzeichneten Stammschnitt der Nahrungsmittelkarte für Kleinkinder für die 58. Zuteilungsperiode beim Bezug des Honigs wieder vorweisen, zu welchem Zweck sie denselben bis dorthin aufbewahren müssen. Die Kleinverteilern kleben die Abschnitte N 36 Kist 58 zu je 100 Stück auf und reichen sie bis spätestens 29. Jänner 1944 ihrem zuständigen Ernährungsamt Abt. B. zwecks Ausstellung des Bezugscheines ein, welchen sie sofort an die zuständige Lieferfirma einsenden müssen. Die Ausgabe des Honigs an die bezugsberechtigten Personen erfolgt in der zweiten Hälfte der 58. Zuteilungsperiode, und zwar gegen den Abschnitt N 36 der Nahrungsmittelkarte für Kleinkinder für die 58. Zuteilungsperiode. Die bezugsberechtigten Personen müssen den Honig bei jenem Kleinverteiler beziehen, bei welchem sie vorbestellt haben. Sie müssen beim Kauf des Honigs selbst Leertöpfe mitbringen, da der Honig nur lose abgegeben werden kann. Nach Ablauf der 58. Zuteilungsperiode, das ist am 4. März 1944, dürfen die Kleinverteilern keinen Honig mehr ausgeben. Bezugsberechtigte Personen, welche ihren Honig bis zu diesem Tag nicht bezogen haben, können ihren Anspruch darauf nicht mehr geltend machen. Die Kleinverteilern müssen die von ihnen belieferten Abschnitte N 36 Kist 58 bis spätestens 10. März 1944 ihrem zuständigen Ernährungsamt Abt. B. einreichen.

Eingeschaltete Kleinverteilern:

Radmannsdorf:
Rema Alois, Radmannsdorf
Jeglitich Andreas, Lees, Gemeinde Radmannsdorf
Balon Andreas, Albin
Egger Franz, Neumarkt
Jehart Franziska, Veldes
Budkowitz, Wochen-Festritz
Kalan Antonie, Scherzauitz
Scholar Anna, Podart
Lautschar Josef, Kronau.

Krainburg:
Tertachon Albin, Krainburg, Schillerstraße
Sicherl Rudolf, Laak an der Zaier

MALIOGLASI

SLUŽBO ISČE

Dekle od 20 do 30 let sprejemem za gospodinska dela v službo. Markovitsch, Am Hang 149. 2169-1

Dekla, vajena vseh kmečkih del se sprejme v dobro hišo. Ponudbe na K. B. pod „Sposobna 2178-1“, v Krainburg.

Krojaški vajence se sprejme. Oskrba v hiši. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Takof“. 2166-1

Dobrega hlapca, vajenega poljskega dela, 30 do 50 let starega, sprejme takoj v stalno službo. Franz Rabitsch, St. Georgen 185, bei Krainburg. 2176-

Mizarskega vajenca takoj sprejme: Splošno mizarstvo Kuhar Josef, St. Veit-Sawe 79, Oberkrain. 2091-1

Mlinarji, dobro verziranega sprejme valični mlin. Nastop takoj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Tapijnen nastop“ 2164-1

Fanta, ki ima veselje do dežnikarske obrti sprejemem. Sprejemem tudi žensko moč, ki je vajena živjanja. Alois Jenko, Schirmmacher, Krainburg. 2163-1

Dva mizarska vajenca, hlapca in dekle sprejemem takoj. Markelj Johann, Werd 16, P. Podart. 2156-1

Sprejmejo se en mlinar za valični mlin, en hlapec za kmetijstvo in ena dekla za kmetijstvo v mlinu. Juvan Mittergamling Nr. 20, a. d. Sawe. 5705-1

Od 1. januarja dalje sprejemamo zopet nogavice v repačiranje. (pobiranje mašenc.)

F. Lihl,

Schuhhaus,

Krainburg,

Schillerstraße 12.

Wird Ihr Wäschevorrat kleiner?

Achten Sie einmal darauf: Wäsche läßt sich heute nur schwer ersetzen. Wenn Sie merken, daß Ihr Wäschebestand kleiner wird, dann ist es höchste Zeit, dagegen etwas zu tun — Sie stehen sonst eines Tages vor leeren Schränken. Beginnen Sie sofort mit einer systematischen Wäscheputz- und -vermeidung. Sie alle Fehler, die zu einer Beschädigung führen. Eine richtige Anleitung zur längeren Erhaltung Ihrer Wäschevorräte finden Sie in der Henkel-Lehrschrift „Wäscheputz und ihre Verhütung“ Zusendung kostenlos.

Als Druckasche an: PERSIL-WERKE Düsseldorf

Name:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Ort:

Beletz Karl, St. Veit an der Sawa
Milorwitz Alois, Zwischenwässern

Stein:
Straßer Ernst, Stein
Rant Johann, Domschale
Simonitsch, Littai
Wachter Johanna, Mannsburg.

Klagenfurt, den 3. Jänner 1944.

Landesernährungsamt Kärnten.

Kurzschrift- und Maschinschreibprüfungen

Die Gauwirtschaftskammer Kärnten führt im Laufe des Monats Februar 1944 die nächsten Kurzschrift- und Maschinschreibprüfungen durch. Die Prüfungsmeldungen sind bis längstens 15. Jänner 1944 bei der Gauwirtschaftskammer Kärnten — Dezernat für Berufsausbildung — in Klagenfurt, Bahnhofstraße 42 einzureichen. Die Anmeldeunterlagen sind ebendort anzufordern.

Sozialversicherungskasse für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains in Krainburg

Öffentliche Zahlungsaufforderung

Bis zum 8. Jänner 1944 sind die bis einschließlich Ende Dezember 1943 fällig gewordenen Beiträge zu zahlen. Wenn die Zahlung durch mehr als 7 Tage verzögert wird, wird ein Säumniszuschlag von 2 v. H. der rückständigen Beiträge erhoben. Arbeitgebern, deren versicherungspflichtige Beschäftigte in Lohnstufen oder Mitgliederklassen eingereiht sind und denen die Kasse eine Beitragsrechnung übersendet, wird bis zum Erhalt der Beitragsrechnung Zahlungsaufschub gewährt.

Arbeitgeber (mit Ausnahme der landwirtschaftlichen), die bisher noch keine Beitragsrechnung für September und Oktober 1943 erhalten haben, und landwirtschaftliche Arbeitgeber, denen bisher noch keine Beitragsrechnung für Juli bis September 1943 zugekommen ist, müssen bei der Kasse Auskunft über ihre Zahlungsverpflichtung einholen. Nicht fristgerecht eingezahlte Beiträge unterliegen der zwangsweisen Einbringung.

Klagenfurt, am 6. Jänner 1944.

Der Leiter: gez. Anton Tropper, Verwaltungsdirektor.

Tobačno seme s ljam. Naročilo polnomilno navo- priložiti 4 RM. dili za setev, pri- Ignaz Medved, delavo in pri- Völkermarkt, pravo za kajenje Kärnten. 2054-6 stalno razpoši-

KUPIM

Kupim 8 do 10 m dolgo rabljeno transmissijsko velo z ležaji debelo 50 do 60 mm. Tschessen Josef Müller, Tazen 42, St. Veit a. d. Sawa. 2165-7

Kupim „Filz-klobuk“ s širokimi kraji. Ponudbe na Kar. Bote Krainburg pod „Siv ali temno-modern“. 2182-7

Kupim skobelnik (Hobelbank) ali kupim kakršnikoli šivalni stroj v dobrem stanju. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2132-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kupim pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2177-7.

Kateri mlad intelligenten gospod hoče stopiti v pisarno zvezo z mlado uradnico. Slika zaželjena. na K. B. Krainburg pod „Vesela narava“. 2183-21

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali vdovo 25 do 30 let z lastnim domom in brez otrok. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Resnost 2179-21“.

Fant 32 let, šofer z nekoliko gotovine želi spoznati v svrhu zasnove gospodično ali